

ਫੁਲ ਬੈਚ

ਐਮ.ਐਮ. ਪੁੰਡੀ, ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਏ.ਪੀ. ਚੌਧਰੀ, ਜੇ.ਜੇ.ਜੇ.

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ, ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ
ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਸਹਿਗਲ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ 402 ਆਫ 1988

13 ਜੁਲਾਈ 1989

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ 1950-ਆਰਟੀਕਲ 14, 16, 141 ਅਤੇ 226 -ਪੰਜਾਬ ਲੋਕ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿਭਾਗ (ਬਿਜਲੀ ਸ਼ਾਖਾ) ਸੂਬਾਈ ਸੇਵਾ ਸ਼੍ਰੇਣੀ III (ਅਧੀਨ ਅਸਾਮੀਆਂ) ਨਿਯਮ 1952 - ਨਿਯਮ 6 ਅਤੇ 9 -ਲਾਈਨ ਸੁਪਰਡੈਂਟਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰੋਮੋਸ਼ਨਲ ਅਸਾਮੀਆਂ - ਡਿਪਲੋਮਾ ਧਾਰਕਾਂ ਅਤੇ ਗੈਰ ਡਿਪਲੋਮਾ ਧਾਰਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਡਿਪਲੋਮਾ ਧਾਰਕ. ਲਾਈਨਮੈਨ—ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੋਟੇ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਤਰੱਕੀ—ਕੋਟੇ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪੀ.ਐੱਸ.ਈ.ਬੀ. ਦੁਆਰਾ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ—ਪ੍ਰੋਮੋਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ—ਭਾਵੇਂ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ — ਸੀਨੀਅਰ-ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਯੋਗ ਲਾਈਨਮੈਨ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਡਿਪਲੋਮਾ ਧਾਰਕ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਡਿਪਲੋਮਾ ਧਾਰਕ—ਕੀ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਸੀਨੀਅਰਤਾ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਲਈ.

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਅਧਾਰ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਇਹ ਅਣਚਾਹੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਨਜ਼ਿੱਠਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੇਰਾਫੇਰੀ, ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਾਂ, ਗਣਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕੈਪਾਈਸ ਦੇ ਪ੍ਰਜਨਨ ਵੱਲ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇਗਾ। ਪ੍ਰੋਮੋਸ਼ਨਲ ਪੋਸਟਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਵਿੱਚ, ਸੇਵਾ ਦੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ, ਯੋਗਤਾ ਮਾਪਦੰਡ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਕਾਰਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੋ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਯੋਗ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਸਬੰਧੀ ਪੋਸਟ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਚੋਣੇ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕੋ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਮੋਸ਼ਨਲ ਪੋਸਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਵਾਲੀ ਪੋਸਟ ਖਾਲੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਕੱਲੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਹੀ ਲਾਈਨਮੈਨ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਲਾਈਨ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 35)

ਨੋ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਫਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਿਰਫ ਆਪਣੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੰਬਰ ਦਾ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਕਦੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਹ ਅਹੁਦਾ ਕਦੋਂ ਸੀ। ਉਪਲਬਧ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਹਰ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਅਹੁਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਉਲਝਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਭਾਵ ਕਦੋਂ ਇਸ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋਏ ਆਇੰਦੇ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਪਸ਼ਟ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਇਲਜ਼ਾਮ 'ਤੇ ਕਿ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੀਨੀਅਰ ਸੀ

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਾਈਨ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਮਾਨਯੋਗ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਸਲਾਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰਤਾ-ਕਮ-ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(ਪੈਰਾ 36)

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਅਨੁਪਾਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਉਭਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਰਵਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਟਾ ਨਿਯਮ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਪੁੱਛੋ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸਥਿਤੀ ਹੋਵੇਗੀ।

(ਪੈਰਾ 37)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਰਿਟਰੋਐਕਟਿਵ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਕੈਟੇਗਰੀ ਲਈ ਦਾਅਵੇ, ਕੋਟੇ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਅਨੁਮਾਨਤ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ, ਡਿਪਲੋਮਾ ਧਾਰਕਾਂ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਡਿਪਲੋਮਾ ਧਾਰਕਾਂ ਦੋਵਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਮੋਸ਼ਨਲ ਕੋਟੇ ਨੂੰ ਸੁੰਗੜਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਹਨ। ਲਾਭ ਅਤੇ ਹਾਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਣ।

(ਪੈਰਾ 38)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਘੜੀ ਨੂੰ ਦੋ ਦਹਾਕਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਦਲਿਆ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਤੰਤੂ-ਨਾਸ਼ਕ ਅਤੇ ਕਦੇ ਨਾ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਸਰਤ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ, ਜਿਉਂਦੇ ਜਾਂ ਮਰੇ, ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬਾਹਰ, ਅੱਗੇ ਤਰੱਕੀ ਜਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ। ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(ਪੈਰਾ 38)

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ ^2)

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਆਰਟੀਕਲ 226— ਲਾਚਸ—ਦੇਰੀ—ਪਹਿਲਾਂ-ਡੇਟਿਡ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਦਾਅਵਾ — 10 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ—ਪਟੀਸ਼ਨ ਲਾਚਾਂ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ—ਰਾਹਤ ਦਾ ਕੋਈ ਹੱਕ ਨਹੀਂ।

ਮੰਨਿਆ ਕਿ 1970 ਵਿੱਚ ਕੋਟੇ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ 10 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ ਉਦੋਂ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਦਹਾਕੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਵਾਪਰਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਿੰਨੇ ਬੇਕਸੂਰ ਲਾਈਨ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਬੈਠ ਕੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣੇ ਹੋਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀਆਂ ਜੋ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹਨ, ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਸਿੰਗਲ ਨੂੰ ਵੀ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

^ old, ਕਿ:

- (a) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਮਯਾਬ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਜੂਨੀਅਰਾਂ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਾਈਨ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ;
- (b) ਪਟੀਸ਼ਨਰਤਾ ਆਪਣੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੀ ਘਾਟ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਕਦੋਂ

Punjab State Electricity Board, Patiala and another v. Ashok Kutnar Sehgal and others (M. M. Punchhi, J.)

ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ, ਉਸਦੇ ਜੂਨੀਅਰਾਂ ਨੇ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਕਦੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ, ਤਰੱਕੀ ਸੰਬੰਧੀ ਪੋਸਟ/ਅਹੁਦਿਆਂ ਕਦੋਂ ਖਾਲੀ ਪਈਆਂ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਸਨੂੰ ਵਾਂਝਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੇ ਅਤੇ ਕਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ?

- (c) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਲਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਜੂਨੀਅਰ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ!
- (d) ਰਿੱਟ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਬਾਸੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਪਿੱਛੇ ਬੈਠ ਕੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀਆਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਈ ਵਾਰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਸਾਲ;
- (e) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਦੂਜੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਹਨ;
- (f) ਰਿੱਟ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਿਰਫ ਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਨਾ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰਾਹਤ:
- (g) ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਇਕੁਇਟੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਹਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਬੋਰਡ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬੋਝ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਬੋਝ ਆਖਿਰਕਾਰ ਜਨਤਾ 'ਤੇ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਟੈਰਿਫ ਦਾਤਾ ਜਾਂ ਬਿਜਲੀ ਖਪਤਕਾਰ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਲਤੀ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(ਪੰ: ੬੦)

ਮਾਨਯੋਗ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਜੀ.ਆਰ. ਮਾਜੀ >-ਹੀਆ ਦੀ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 15 ਜੁਲਾਈ ਨੂੰ 1989 ਨੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਹੀ LPA 402-88 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ " ਹੋਰ ਜੁੜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ।)

1987 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 1903 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ X ਅਧੀਨ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੇ 25 ਜਨਵਰੀ, 1988 ਨੂੰ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਮਾਨਯੋਗ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ,

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਚ.ਐਲ ਸਿੱਬਲ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜੇ.ਪੀ.ਐਸ ਸੰਪੂ, ਐਡਵੋਕੇਟ ।

ਜੇ.ਐਲ.ਗੁਪਤਾ, ਸ੍ਰੀ ਭੀਮ ਸੇਨ ਸਹਿਗਲ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਐਡਵੋਕੇਟ,

ਮਿਸ ਜ. ਨਿਰਮਲਜੀਤ ਕੌਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਐਸ.ਐਸ ਨਿੱਝਰ ਐਡਵੋਕੇਟ,
ਸ. fo I r the respondents.

ਨਿਰਣਾ

ਐਮ.ਐਮ ਪੁੰਡੀ, ਜੇ.

(1) ਇਹ 23 ਮਾਮਲੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 1988 ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 402 ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੇ ਧੁਰੇ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਐਮਆਰ ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ 1987 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 1903 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਨ (ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਸਹਿਗਲ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਹੋਰ) ਨੇ 25 ਜਨਵਰੀ 1988 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। 1988 ਦੇ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 402 ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਪੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਨ ਲਈ ਉੱਥੇ ਟੈਗ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਮਾਮਲੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ।

(2) ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਦਾ ਉੱਦਮ ਕਰਾਂਗੇ:

(1) 25 ਜਨਵਰੀ, 1988 ਨੂੰ 1987 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 1903 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੋਰਡ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੁਆਰਾ 1988 ਦਾ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 402-ਬੀਸ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(2) ਦੇ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 402 ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਜੁੜੇ ਮਾਮਲੇ।— ਇਹ 1983 ਦੇ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 403 ਤੋਂ 411 ਅਤੇ 1988 ਦੇ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 309 ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ CWP ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

Punjab State Electricity Board, Patiala and another v. Ashok Kutnar Sehgal and others (M. M. Punchhi, J.)

ਨੰਬਰ 497, 1440, 1716, 1806, 1812, 1942, 1987 ਦੇ 2476, 2609 ਅਤੇ 3145, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 1987 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 1903 ਦੇ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

1988 ਦੇ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 309 ਨੂੰ 1987 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 1903 ਵਿੱਚ ਹਾਰਨ ਵਾਲੇ ਪਾਰਟੀ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

1988 ਦਾ ਐਲ.ਪੀ.ਏ. ਨੰ. 547 ਵੀ 1987 ਦੇ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰ. 1903 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਡਿਪਲੋਮਾ-ਹੋਲਡਰਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ-ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸਦੇ ਡਿਪਲੋਮਾ ਧਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਉਕਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(3) ਮਾਮਲੇ 1988 ਦੇ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 402 ਦੇ ਸਮਾਨ ਹਨ। 1979 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 1637 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਜੇ.ਵੀ. ਗੁਪਤਾ, ਜੇ. ਨੇ 25 ਮਈ, 1988 ਨੂੰ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 1903 ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। 1987

ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 661 ਆਫ 1988 ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

CWP Nds ਵਿੱਚ. 1987 ਦੇ 1816, 1817 ਅਤੇ 1845 ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਹੀ ਰਾਹਤ ਮੰਗੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1987 ਦੇ CWP ਨੰਬਰ 1903 ਵਿੱਚ।

(4) ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 402 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੜਨ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ। —1988 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 3085 ਨੂੰ 485 ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ 1987 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 1903 ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਡਿਮੋਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

1988 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 4138 ਵੀ ਇਸੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 38 ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸਮਾਨ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਗਤੀ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(5) ਉਹ ਮਾਮਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ 1988 ਦੇ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 402 ਦਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। -1985 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 1599 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ, ਡੀ.ਵੀ. ਸਿੰਗਲ, ਜੇ. ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜਤਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ PSEB, 1986(1) SLR 693.

1988 ਦਾ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 283 ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ।

ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਜੋ ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹਨ, ਉਹ ਹਨ CWP ਨੰ: 363, 811, 1744 ਅਤੇ 3450 ਆਫ 1987।

(6) ਹੋਰ ਉਲਝੇ ਹੋਏ ਮਾਮਲੇ .—ਇਹ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਖੇ ਜਾਣਗੇ।

(3) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕੁੱਲ 23 ਮਾਮਲੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਨਿਰਣੇ ਦੁਆਰਾ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

(4) 1988 ਦੇ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 402 ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ।

(5) ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਸਹਿਗਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਿਦਿਅਕ ਯੋਗਤਾ ਹਾਇਰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦਾ ਸਿਹਰਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਹ 8 ਜੁਲਾਈ 1966 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਬਤੌਰ ਸਹਾਇਕ ਲਾਈਨਮੈਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 25 ਜਨਵਰੀ 1973 ਨੂੰ ਲਾਈਨਮੈਨ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਪਦਉੱਨਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 31 ਅਗਸਤ 1974 ਨੂੰ ਲਾਈਨਮੈਨ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨੰਬਰ 2078 ਸੀ। ਉਹ ਉਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ 1987 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 1903 ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ, ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਸਦੇ ਕੁਝ ਜੂਨੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਈਨ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਦੇ ਨਾਮ ਉਸਨੇ ਪੈਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਤਰੱਕੀਆਂ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ, ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਿਛਾਂਹਖਿੱਚੂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ - ਕੀਤੀ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਸਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਬਲਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜੋ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

(6) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੰਜਾਬ ਲੋਕ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿਭਾਗ (ਬਿਜਲੀ ਸ਼ਾਖਾ) ਸੂਬਾਈ ਸੇਵਾ ਸ਼੍ਰੇਣੀ-ਇਲਾਜ (ਅਧੀਨ ਪੋਸਟਾਂ) ਨਿਯਮ, 1952 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣੀਆਂ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 309 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਬਿਜਲੀ (ਸਪਲਾਈ) ਐਕਟ, 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਬੋਰਡ ਦੇ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹੀ ਨਿਯਮ ਜਾਰੀ ਰਹੇ। ਉਪਰੋਕਤ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਤੋਂ ਤਰੱਕੀਆਂ

(1) ਏਆਈਆਰ 1987 ਐਸਸੀ 367

Punjab State Electricity Board, Patiala and another v. Ashok Kutnar Sehgal and others (M. M. Punchhi, J.)

ਲਾਈਨਜ਼ਮੈਨ ਦੀ ਪੋਸਟ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਲਾਈਨ ਸੁਪਰਡੈਂਟ (ਹੁਣ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰ-2 ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨੋਨੀਤ) ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਸੀਨੀਅਰਤਾ-ਕਮ-ਮੈਰਿਟ (ਹਾਲਾਂਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਖਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ) ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਲਾਈਨਮੈਨ ਹੋਣ ਲਈ ਮਾ ਟਰਾਈ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਿਹੜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਾਈਨਮੈਨ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ ਸਨ ਅਤੇ ਮੈਟ੍ਰਿਕ ਪਾਸ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮਿਲ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਜਦੋਂ ਬੋਰਡ ਦੇ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਿਜਲੀ ਵਿਭਾਗ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਸਾਲ 1959 ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਅਹੁਦਾ 1970 ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਲਾਈਨ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਕੋਟਾ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹੇ ਕੋਟੇ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹੀ ਲਾਭ ਦੇਣ ਲਈ ਬੋਰਡ ਕੋਲ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨੇ ਭੇਜਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ 12 ਜੁਲਾਈ, 1977 ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰਤਾ-ਕਮ-ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਈਨ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਪਦਉੱਨਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਉਹ ਤਾਰੀਖ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਜੂਨੀਅਰ ਰਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਲਾਈਨ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੁਪਰਡੈਂਟ। ਕਿਉਂਕਿ ਬੋਰਡ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਤਰੱਕੀਆਂ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਸਹਿਗਲ ਨੇ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਸਬੰਧਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਰਾਹਤ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ।

(7) ਐੱਮ.ਆਰ. ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ, ਜੇ. ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਬੋਰਡ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਸਹਿਗਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ-ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਿਤ। ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਜੁੜੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲੈਂਦਿਆਂ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਕੇਵਲ ਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ, ਐੱਮ.ਆਰ. ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ, ਜੇ. ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਰਿੱਟ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ, ਬਲਕਿ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਸਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸਗੋਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ; ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਹਰੇਕ ਲਾਈਨਮੈਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਟਾ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੀਨੀਅਰਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਤਰੱਕੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਕੇ; ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲਾਈਨਮੈਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਈਨ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਡੈਂਟਸ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਸੀਨੀਅਰਤਾ-ਕਮ-ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਤੇ ਲਾਈਨਮੈਨ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜੂਨੀਅਰਾਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਬਕਾਏ ਅਤੇ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਆਦਿ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(8) 1988 ਦੇ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 402 ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ 'ਤੇ ਦੁਖੀ ਬੋਰਡ ਨੇ 22 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1988 ਨੂੰ ਐਸ.ਐਸ. ਕੰਗ ਅਤੇ ਐਸ.ਡੀ. ਬਜਾਜ, ਜੇ.ਜੇ. 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਮੇਸ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਦੋਸ਼ੀ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਮਨਾ ਲਿਆ। ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹੀ ਆਰਡਰ ਜੁੜੇ ਹੋਏ LPAs ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(9) ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਨਾਟਕੀ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਜੋ ਤੁਰੰਤ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ।

(10) ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦੇ 13 ਹੋਰ ਲਾਈਨਮੈਨਾਂ ਨੇ ਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੀ ਤਾਕਤ 'ਤੇ ਸਮਾਨ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ 1987 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 8167 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। 10 ਫਰਵਰੀ 1988 ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਜੀ.ਸੀ ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਐਸ.ਡੀ.ਬਜਾਜ ਦੀ ਮੋਸ਼ਨ ਬੈਚ ਕੌਮ ਪ੍ਰਾਈਜ਼ਿੰਗ, ਜੇ.ਜੇ. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ:

“ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ 25 ਜਨਵਰੀ, 1988 ਨੂੰ ਐਮ.ਆਰ. ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰ. 1903 ਆਫ 1987 (ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਪੀ.ਐੱਸ.ਈ.ਬੀ.) ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਸੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ।

(Sd.)

ਗੋਕਲ ਚੰਦ ਮਿੱਤਲ, ਜੱਜ ਸ.

(Sd.)

ਫਰਵਰੀ 1988.

ਐਸ.ਡੀ. ਬਜਾਜ,
ਜੱਜ।”

(11) ਬੋਰਡ ਨੇ 10 ਫਰਵਰੀ 1988 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ 1988 ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 11506 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ 1987 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 8167 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ 15 ਦਸੰਬਰ, 1988 ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

Punjab State Electricity Board, Patiala and another v. Ashok Kutnar Sehgal and others (M. M. Punchhi, J.)

(12) ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਡਿਪਲੋਮੇਜੀ ਇੰਜਨ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਨੇ ਫਿਰ 1988 ਦੇ SLP ਨੰਬਰ 11506 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫੁਟਕਲ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 14232 ਨੂੰ 1988 ਦੇ SLP ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਕਤ SLP ਵਿੱਚ 15 ਦਸੰਬਰ, 1988 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਸਿਵਲ ਮਿਸ਼. ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ 11 ਜਨਵਰੀ 1989 ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ:

"ਸਿਵਲ ਮਿਸ਼. ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਉਪਾਅ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ।

ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਨੇ ਫਿਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੀ.ਡਬਲਿਊ.ਪੀ. ਨੰ: 8167 ਆਫ਼ 1987 ਵਿੱਚ ਰਿਵਿਊ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 27 ਆਫ਼ 1989 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਬਣਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਆਦਿ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੇਸ ਦਾ ਨਵਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਬੈਂਚ ਨੂੰ 24 ਜਨਵਰੀ, 1989 ਨੂੰ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ ਮੀਟਿੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਇਸ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਸਹਿਗਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ 1988 ਦੇ ਲੈਟਰ ਪੈਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 547 ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਬੈਂਚ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਫਿਰ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜੀਸੀ ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਐਸਡੀ ਬਜਾਜ, ਜੋ ਜੇ ਵਾਲੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ। 10 ਮਾਰਚ, 1989 ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

'ਬਿਨੈਕਾਰ ਡਿਪਲੋਮਾ ਹੋਲਡਰਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਹੈ ਅਤੇ 10 ਫਰਵਰੀ, 1988 ਦੇ ਸਾਡੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰ ਸੀ ਪਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਮਾਮਲਾ ਸਹੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ 25 ਜਨਵਰੀ, 1988 ਨੂੰ ਐਮ.ਆਰ. ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕੁਝ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਡਿਪਲੋਮਾ ਹੋਲਡਰਾਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਉਲਝਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਡਿਪਲੋਮਾ ਹੋਲਡਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਗੈਰ. -ਡਿਪਲੋਮਾ ਹੋਲਡਰਾਂ, ਏਆਈਆਰ 1987 ਐਸਸੀ 367 ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਸਮੂਹਾਂ ਦੇ ਆਪਸੀ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਸਿਰਫ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਐਮ.ਆਰ. ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ ਦੁਆਰਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੇ. ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਮਆਰ ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ, ਜੇ.

ਅਤੇ ਤੱਥ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਡਿਪਲੋਮਾ ਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਲਾਈਨਮੈਨਾਂ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ।"

(13) ਐਮ.ਆਰ ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਨੇ ਆਪਣਾ ਐਲ.ਪੀ.ਏ. ਡਿਪਲੋਮਾ ਹੋਲਡਰਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਨੇ ਲੀਵ ਟੂ ਫਾਈਲ ਦੇ ਨਾਲ ਵੱਖਰਾ ਐਲਪੀਏ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ

ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਐਲਪੀਏ ਦਾਖਲ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਈ, ਡਿਪਲੋਮਾ ਹੋਲਡਰਾਂ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਡਿਪਲੋਮਾ ਧਾਰਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਐਲਪੀਏ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਹ ਡਿਪਲੋਮਾ ਧਾਰਕਾਂ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਡਿਪਲੋਮਾ ਧਾਰਕਾਂ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗਾ।

ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਦੇਰੀ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਅਰਜ਼ੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

10 ਮਾਰਚ 1989

(Sd.) GC ਮਿੱਤਲ, (Sd.) S.
D, BAJAJ, ਜੱਜ,"

ਇਹ ਉਹ ਉਲਝਿਆ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੰ. 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ।

(14) ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਇਸ ਨਾਟਕੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਟਨਰ ਸਹਿਗਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਨੂੰ ਦਿਵਿਆਂਗ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ sion ਬੈਚ ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਮੋਹਰ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ 1988 ਦਾ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 402 ਤੁਰੰਤ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

(15) ਮਾਮਲਾ ਇੰਨਾ ਸਰਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਉੱਦਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੁਝ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਤਰਕ ਨਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਾਂਗੇ।

(16) ਬੋਰਡ ਦਾ ਗਠਨ ਸਾਲ 1959 ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਤੋਂ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.ਡੀ ਬਿਜਲੀ ਸ਼ਾਖਾ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਵੀ ਕੀਤੀਆਂ। ਭਰਤੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਬੋਰਡ ਨੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਟਾ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ

Punjab State Electricity Board, Patiala and another v. Ashok Kutnar
Sehgal and others (M. M. Punchhi, J.)

ਉੱਚ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉੱਚ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਾਡਰ ਜਾਂ ਵਰਗ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਕੋਟਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਹੈ? ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੰ. 1973 ਦੇ 1926 ਅਤੇ 1974 ਦੇ 3552 ਨੂੰ ਗੈਰ-ਡਿਪਲੋਮਾ ਧਾਰਕ ਲਾਈਨ ਸੁਪਰਡੈਂਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡਿਪਲੋਮਾ-ਧਾਰਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਕੋਟਾ ਨਿਯਮ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਸੀਂ ਇੱਕੋ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਲਾਈਨ ਸੁਪਰਡੈਂਟਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਕਾਰਜ ਅਤੇ ਡਿਊਟੀਆਂ ਨਿਭਾਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਤਨਖਾਹ-ਸਕੇਲ ਸਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਕੋਟੇ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸੀ। ਸੀਵਿਯਾਨ ਦੇ 14 ਅਤੇ 16. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਲੈਟਰਸ ਪੈਟੈਂਟ ਬੈਂਚ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ 5 ਮਈ, 1980 ਨੂੰ ਮੁਹੱਮਦ 'ਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਸੁਜਾਤਲੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ (2)। ਉਹ ਫੈਸਲਾ ਸੁਖਦੇਵ ਰਾਜ ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਹੋਰ (3) ਹੈ। ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਬੋਰਡ ਨੇ ਸਾਰੇ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਨੀਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਗੈਰ-ਡਿਪਲੋਮਾ-ਹੋਲਡਰ ਲਾਈਨ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਤਰੱਕੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੀਆਂ ਡਿਊਟੀਆਂ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਫਿੱਟ ਸਨ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਵਾਰੰਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿਪਲੋਮਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਹਮਰੁਤਬਾ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਨਿਆਂ-ਸੰਗਤ।

(17) ਸੁਖਦੇਵ ਰਾਜ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰ) ਵਿੱਚ ਹਾਰ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਪਰ ਇੱਕੋ ਆਮ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣਾ ਪਿਆ। ਇੱਕ ਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ ਨੇ 17 ਜੁਲਾਈ, 1980 ਨੂੰ, 12 ਜੁਲਾਈ 1977 ਅਤੇ 17 ਅਗਸਤ, 1977 ਦੇ ਦੋ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਐਲਾਨਨਾਮੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਲਾਈਨਮੈਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਤੋਂ 3 ਤੋਂ 7 ਤੱਕ ਪਦਉੱਨਤ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਲਾਈਨ ਸੁਪਰਡੈਂਟਾਂ ਨੇ ਸਾਦੇ ਝਗੜੇ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜੋ ਕਿ ਨਾਮਜ਼ਦ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ 7 ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਤਰੱਕੀਆਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਗੈਰ-ਸੀਵਿਯਾਨਕ, ਪੱਖਪਾਤੀ, ਮਨਮਾਨੀ ਆਦਿ ਹਨ। ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਦਉੱਨਤ ਹੋਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਜੂਨੀਅਰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੜੀਵਾਰ ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ 7 ਨੂੰ ਲਾਈਨ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੁਆਰਾ ਬੋਰਡ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਜੂਨੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ

' (2) ਏਆਈਆਰ 1974 ਐਸਸੀ 16311'

(3) 1980 (31 SLR 75)।

ਤੁਰੰਤ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਸਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਿ ਸਾਦੇ ਝਗੜੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਜੂਨੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ 1983 ਦੇ ਆਰਐਸਏ ਨੰਬਰ 254 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ 25 ਜਨਵਰੀ 1983 ਨੂੰ ਮੁਹੰਮਦ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਬੋਲਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸੁਜਾਤਲੀ ਦਾ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ), ਅਤੇ ਸੁਖਦੇਵ ਰਾਜ ਸ਼ਰਮਾ ਦਾ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)। ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੋਰਡ ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਦਰੁਸਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ 14 ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, 1984. ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਸੀਵਿਲ ਦੀ ਧਾਰਾ 215 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਕਾਰਡ ਕੋਰਟ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਅਸਲ ਰਿਕਾਰਡ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ।

(18) ਹੁਣ ਬੋਰਡ ਕੋਲ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਲੜਨ ਲਈ ਦੋ ਮਾਮਲੇ ਸਨ, ਸੁਖਦੇਵ ਰਾਜ ਸ਼ਰਮਾ ਦਾ ਕੇਸ ਅਤੇ ਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ ਦਾ ਕੇਸ। ਬੋਰਡ ਨੇ ਸੁਖਦੇਵ ਰਾਜ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਮੰਗੀ ਅਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ 1980 ਦੇ 2007 ਅਤੇ 2008 ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੰਬਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ 15 ਸਤੰਬਰ 1980 ਨੂੰ ਇੱਕ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਤਰੱਕੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਪਰ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਭਵਿੱਖੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਵੀ ਤਰੱਕੀਆਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਗੇ। ਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬੋਰਡ ਨੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ 1983 ਦੇ ਆਰਐਸਏ ਨੰਬਰ 254 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ 1984 ਦੇ ਜੀਆਰ ਨੰਬਰ 407 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਵੀ ਮੰਗੀ ਸੀ। ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

(19) 1980 ਦੀਆਂ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲਾਂ ਨੰਬਰ 2006 ਤੋਂ 2010 (1980 ਦੇ ਸੀਐਆ 2007 ਅਤੇ 2008 ਸਮੇਤ) ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮਾਣਯੋਗ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

“ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਚੱਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੋਇਆ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮੁੱਖ ਸ਼ਿਕਾਇਤ

ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਕੋਟੇ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਹੁਣ ਲਾਈਵ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹੀ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਨਿਰੋਲ ਅਕਾਦਮਿਕ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਸਨ ਪਰ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਦਉੱਨਤ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀ-ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

Punjab State Electricity Board, Patiala and another v. Ashok Kutnar
Sehgal and others (M. M. Punchhi, J.)

ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਡਿਪਲੋਮਾ ਹੋਲਡਰ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਡਿਪਲੋਮਾ ਧਾਰਕ ਲਾਈਨ ਸੁਪਰਡੈਂਟਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੋਟੇ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਮੁਨਾਸਿਬ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਸਾਰੇ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਬਣ ਗਏ ਹਨ, ਅਪੀਲਾਂ ਬੇਅਸਰ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਝਗੜਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

Sd7-

ਏਪੀ ਸੇਨ, ਜੇ.

Sd7-

ਈਐਸ ਵੈਂਕਟਾਰਮਿਆ, ਜੇ.

Sd7-

ਬੀ ਸੀ ਹੇ, ਜੇ।" 18-2-

1986

(20) TheTheaBoard's>ਅਪੀਲ 1 ਅਤੇ ਸਪੈਸ਼ਲ ਲੀਵੇਟ ਪਟੀਸ਼ਨ■ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 27 ਅਕਤੂਬਰ, 1980 ਨੂੰ ਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਬੋਰਡ ਨੇ ਫਿਰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਤਰੱਕੀਆਂ ਬਾਰੇ ਸ਼ੰਕਾ ਪ੍ਰਗਟਾਈ।

ਸੁਖਦੇਵ ਰਾਜ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 15 ਸਤੰਬਰ, 1980 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਹੁਕਮਾਂ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਕਿਹੜੀਆਂ ਤਰੱਕੀਆਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਰਹਿਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਬਾਰੇ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਮੰਗੇ, ਉਸੇ ਬੈਚ ਨੇ ਫਿਰ 30 ਜਨਵਰੀ, 1987 ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ:

“ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇਹ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਸਮਝੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। 15 ਸਤੰਬਰ, 1980 ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਅੰਤਿਮ ਹੁਕਮ ਜਿਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤੀਆਂ ਤਰੱਕੀਆਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਅੰਤਿਮ ਹੁਕਮ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ CANOs ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। 2006-10/86 ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 18 ਫਰਵਰੀ, 1986 ਨੂੰ ਬੇਅਸਰ ਹੋਣ ਵਜੋਂ. ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੋਟੇ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਲੀਲਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ, ਪਟਿਆਲਾ ਬਨਾਮ ਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ, 1986 (4) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 617 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਆਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਡਿਪਲੋਮਾ-ਧਾਰਕਾਂ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਡਿਪਲੋਮਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਟਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। -ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਲਾਈਨ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਡੈਂਟਸ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਤਰਕਹੀਣ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸੀਵਿਯਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਸਾਨੂੰ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸ਼ੰਕਾ ਅਤੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ।

ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ”

(21) ਇਹ ਇਸ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਢਲੀ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਵੀ ਜ਼ਾਹਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ, ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਕਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਸਨ। 3 ਤੋਂ 7 ਆਨਾ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਉਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸਿਰਫ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ। ਉਹ. ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ: 3 ਤੋਂ 7 ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਲੜਿਆ ਸੀ ਅਤੇ .ਇਕਲੌਤਾ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਬੋਰਡ ਸੀ! ਇਹ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ

ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਮਾਮਲਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 ਅਤੇ 3 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ 29 ਦਸੰਬਰ, 1969 ਤੋਂ ਲਾਈਨਮੈਨ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ (ਅਪ੍ਰੈਟਿਸ ਲਾਈਨਮੈਨ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਮੇਤ) 'ਯੋਗ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। 28 ਦਸੰਬਰ, 1973 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਉਹ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 12 ਜੁਲਾਈ, 1977 ਅਤੇ 17 ਅਗਸਤ, 1977 ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੈਰਾ 8 ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵੱਲ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਉਂਦਾ ਹੈ। ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਕੇ, ਸਬੰਧਿਤ ਯੋਗਤਾ ਮਾਪਦੰਡ ਲਈ : -

(a) ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 1, ਭਾਵ, ਪੰਜਾਬ

Punjab State Electricity Board, Patiala and another v. Ashok Kutnar
Sehgal and others (M. M. Punchhi, J.)

ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ, ਡਿਪਲੋਮਾ ਹੋਲਡਰਾਂ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਡਿਪਲੋਮਾ ਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਲਾਈਨ ਮੈਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਤਕਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਵਾਲੇ ਲਾਈਨ ਮੈਨ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਕਾਡਰ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੋਟੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਈਨ ਮੈਨ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਲਾਈਨ ਮੈਨ ਲਈ ਲਾਈਨ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਲਈ ਡਿਪਲੋਮਾ ਜਾਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਾਂ, ਗੈਰ-ਡਿਪਲੋਮਾ ਹੋਲਡਰਾਂ ਨੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਉਦਯੋਗਿਕ ਸਿਖਲਾਈ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਸ਼ੀਅਨ/ਲਾਈਨ ਮੈਨ/ਵਾਇਰ-ਮੈਨ ਦੇ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਡੇਢ ਸਾਲ ਦਾ ਕੋਰਸ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਟ੍ਰਿਕ ਪਾਸ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲਗਾਤਾਰ ਚਾਰ ਸਾਲ ਲਾਈਨ ਮੈਨ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਫਤਰੀ ਹੁਕਮ ਨੰ. 97/ENG/BET/G-33 ਮਿਤੀ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1968 ਦੁਆਰਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਸਬੰਧਤ ਅੰਸ਼ ਇੱਥੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

(ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤੇ ਸ਼ਬਦ)

ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਲਈ:

- (b) ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਟ੍ਰਾਈਕਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਵਿੱਚ 3 ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਂ ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸ , ਜਾਂ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਲਈ ਸਟੇਟ ਬੋਰਡ ਆਫ ਟੈਕਨੀਕਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ/ਇਲ ਇੰਡੀਟਫ ਕਾਉਂਸਿਲ ਦੁਆਰਾ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਐਨਸੀਸੀ ਟੈਸਟ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਹੋਵੇ।
- (c) ਵਿਕਲਪਿਕ ਪੇਪਰ ਵਜੋਂ ਐਲੀਮੈਂਟਰੀ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਦੇ ਨਾਲ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ (ਇੰਡੀਆ) ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ <(ਪ੍ਰੀਖਿਆ?)> ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਹੈ।
ਤਰੱਕੀ ਲਈ
- (d) I _ _
- (ii) ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਉਦਯੋਗਿਕ ਸਿਖਲਾਈ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਸ਼ੀਅਨ/ਲਾਈਨ ਮੈਨ/ਵਾਇਰ ਮੈਨ ਦੇ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ ਟਰੇਡਜ਼ ਵਿੱਚ 1J ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਕੋਰਸ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਨਾਨ-ਮੈਟ੍ਰਿਕ ਹਨ ਪਰ ਅਨੁਮਾਨ ਤਿਆਰ ਕਰਨ, ਮਾਪ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਿਖਣ, ਸਟੇਰ ਖਾਤੇ ਆਦਿ ਰੱਖਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹਨ ਅਤੇ 4 ਸਾਲ ਲਗਾਤਾਰ ਲਾਈਨ ਮੈਨ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ।
- (iii) 3 ਤੋਂ 4 ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦਾ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਵਿੱਚ ਡਿਪਲੋਮਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਤੋਂ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਸ਼ੀਅਨ/ਲਾਈਨ ਮੈਨ/ਵਾਇਰ ਮੈਨ ਦੇ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ ਟਰੇਡਜ਼ ਵਿੱਚ 1 ਅਤੇ 3 ਸਾਲ ਦੇ ਕੋਰਸ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਮੁੜ ਭਰਤੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ 60 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਈਨ ਮੈਨ ਵਜੋਂ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਉਦਯੋਗਿਕ ਸਿਖਲਾਈ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੇ ਤਰੱਕੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਲਗਾਤਾਰ 3 ਸਾਲ ਲਾਈਨ ਮੈਨ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਲਾਈਨ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਸਮੇਂ, ਗੈਰ-ਡਿਪਲੋਮਾ-ਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ 2 ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਭਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਮੀਮੋ ਨੰਬਰ 88774/84/ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਬੀਈਟੀ/(33)ਐਲ ਮਿਤੀ 29 ਦਸੰਬਰ, 1967।

(e) I

(ii) ਗੈਰ-ਮੈਡਿਕ ਲਾਇਨ ਮੈਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ 11 ਸਾਲ ਦੀ ALM ਅਤੇ ਲਾਇਨ ਮੈਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਸੇਵਾ ਹੈ।

Punjab State Electricity Board, Patiala and another v. Ashok Kutnar Sehgal and others (M. M. Punchhi, J.)

ਜੋ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਲਾਈਨ ਮੈਨ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਉਹ ਅਨੁਮਾਨ ਤਿਆਰ ਕਰਨ, ਮਾਪਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਟੋਰ ਖਾਤੇ ਰੱਖਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੋਣ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ - ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਤੁਲਿਤ ਹੋਣ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤਜਰਬਾ ਹੋਵੇ। ਟਰਾਂਸਮਿਸ਼ਨ ਲਾਈਨ ਦਾ ਕੰਮ।"

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੈਰਾ 10 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

. ਇਹ ਦਫਤਰੀ ਹੁਕਮ ਨੰ: 97 ਤੋਂ ਵੀ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਲਾਈਨ ਮੈਨ ਤੋਂ ਲਾਈਨ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰੋਮੋਸ਼ਨ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ ਇੰਜਨੀਅਰਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਂ ਡਿਪਲੋਮਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਾਂ • 1 ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ | ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਸ਼ੀਅਨ/ਲਾਈਨ-ਮੈਨ ਵਾਇਰ ਮੈਨ ਫਰਮ ਦੇ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ ਟਰੇਡ ਵਿੱਚ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਕੋਰਸ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਉਦਯੋਗਿਕ ਸਿਖਲਾਈ ਸੰਸਥਾ ਅਤੇ arere matriculates fatA ਨੇ ਲਗਾਤਾਰ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਲਾਈਨ ਮੈਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਮੋਸ਼ਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ-

tion. *The petitioner who is an Arts Graduate and has*

ITI ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ (ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਸ਼ੀਅਨ ਦੇ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ 2 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ) ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਲਾਈਨ ਮੈਨ 3 ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਅਪ੍ਰੈਂਟਿਸ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਲਾਈਨ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਯੋਗ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸਨੇ ਸਾਰੀਆਂ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ 'ਤੇ ਕਿ ਮੁਦਈ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਯੋਗ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ 7 ਸੀਨੀਅਰ, ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੈਰਾ ਗ੍ਰਾਫ 10 ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ:

ਡਿਪਲੋਮਾ ਹੋਲਡਰਾਂ ਦੇ ਕੋਟੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 12 ਜੁਲਾਈ, 1977 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 73 ਪ੍ਰੋਮੋਟਿੰਗ ਡਿਫੈਂਡੈਂਟਸ 3, 4 ਅਤੇ 5 ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਆਫਿਸ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 898 ਮਿਤੀ 17 ਅਗਸਤ, 1977 ਨੂੰ ਡਿਪੈਂਡੈਂਟਸ 6 ਅਤੇ 7 ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਮੋਟ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। 9 ਮਈ, 1974 ਦੇ ਰਾਜ ਖਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਦੇ ਹੁਕਮ* ਦੁਆਰਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਮਾਨੀ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਪੱਖਪਾਤੀ ਅਤੇ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਮਾਨਤਾ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਸੀਵੇਯਨ ਦੇ 14 ਅਤੇ 16 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ

ਬਚਾਓ ਪੱਖ 3 ਤੋਂ 7 ਜੋ ਕਿ ਸਟੇਟ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਸ਼ੀਟੀ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਲਾਈਨ ਮੈਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ 1 ਲਈ ਜੂਨੀਅਰ ਹਨ।"

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

(22) ਕਬੂਲ ਕੀਤੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਰਵਿੰਦਰ ਸ਼ਰਮਾ ਸ਼ਰਮਾ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ 3 ਤੋਂ 7 ਤੱਕ ਸੀਨੀਅਰ ਸੀ ਅਤੇ 22 ਦਸੰਬਰ, 1968 ਦੇ ਦਫਤਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ

ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਉਪਰੋਕਤ ਕੱਚੇ ਗਏ, ਉਸ ਦੇ ਜੂਨੀਅਰਾਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਯੋਗ ਸੀ। ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਮੁਕਾਬਲਾ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਘਾਟ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਥੇ ਹੀ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਖਲਿਆਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰੋਮੋਸ਼ਨ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਜੂਨੀਅਰ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਅਸਲ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦਾ ਵੀ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਯੋਗਤਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਰੱਖੇ ਗਏ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 3 ਤੋਂ 7 ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਹਾਈਲਾਈਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। 2 ਦਸੰਬਰ, 1968 ਦੇ ਦਫਤਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ, ਲਾਈਨ ਸੁਪਰਡੈਂਟਾਂ ਦੇ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲਾਈਨਮੈਨਾਂ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਲਈ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ, ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵੈਧ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਆਫਿਸ ਆਰਡਰ ਦੇ ਅੰਕੜੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਨਾਲ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ, ਐਕਸ. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਇਹ ਵੀ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ ਨੂੰ 29 ਦਸੰਬਰ 1969 ਨੂੰ ਲਾਈਨਮੈਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ 3 ਤੋਂ 7 ਤੱਕ ਸੀਨੀਅਰ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ 29 ਦਸੰਬਰ 1972 ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਹਥ ਤੇ. ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 4 ਅਗਸਤ 1973 ਅਤੇ 2 ਸਤੰਬਰ 1973 ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਬਾਕੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖਾਂ ਨੇ ਵੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਈ। ਕਿਉਂਕਿ ਤਰੱਕੀਆਂ 12 ਜੁਲਾਈ 1977 ਅਤੇ 17 ਅਗਸਤ, 1977 ਨੂੰ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਸਾਰੇ ਹੀ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਯੋਗ ਸਨ, ਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਲਾਈਨ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। ਜੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਟਾ ਨਿਯਮ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਉਸ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਹੈ,

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ, ਕਿ ਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ ਦੀ ਸੌਖ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁੱਖ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਵਿਚਾਰ ਲਏ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿਚਕਾਰ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਅੰਤਰ ਬਾਰੇ ਕਿ ਕੀ ਉਸਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 1984 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 407 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 14 ਫਰਵਰੀ, 1984 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 1984 ਦੇ ਐਸਐਲਪੀ ਨੰਬਰ 2693 ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਮਾਮਲਾ ਅਣਸੁਲਝਿਆ ਰਹਿ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(23) ਇਸ ਲਈ, vSo, ■■■ ਜਦੋਂ ਕੌਢਿਆ ਗਿਆ, kthelibinding) ਅਨੁਪਾਤ&ਰਵਿੰਦਰ ਕੁ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੈ:

- (i) ਡਿਪਲੋਮਾ ਧਾਰਕਾਂ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਡਿਪਲੋਮਾ-ਧਾਰਕ ਲਾਈਨਮੈਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਕੋਟੇ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ, ਜੋ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ - ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਤਰਕਹੀਣ ਸੀ, ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸੀ;
- (ii) ਲਾਈਨ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਪ੍ਰੋਮੋਸ਼ਨਲ ਕੋਟੇ ਵਿੱਚ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੇ ਉਲਟ) ਡਿਪਲੋਮਾ-ਹੋਲਡਰ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਡਿਪਲੋਮਾ-ਧਾਰਕ, ਲਾਈਨ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਪਹਿਲਾਂ

Punjab State Electricity Board, Patiala and another v. Ashok Kutnar Sehgal and others (M. M. Punchhi, J.)

ਦਫਤਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਯੋਗਤਾ ਮਾਪਦੰਡ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਿਤੀ 2 ਦਸੰਬਰ, 1968;

- (iii) ਸਭ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ-ਯੋਗ ਲਾਈਨਮੈਨ, ਭਾਵੇਂ ਡਿਪਲੋਮਾ ਧਾਰਕ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਡਿਪਲੋਮਾ-ਧਾਰਕ, ਬੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਲਾਈਨ ਸੁਪਰਿਨ I ਟੈਂਡੈਂਟ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਤਰੱਕੀ ; (ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ) ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ;
- (iv) ਲਈ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਿਤੀ . r ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਉਹ ਮਿਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਦਿਨ, ਪ੍ਰਚਾਰ ਸੰਬੰਧੀ ਅਹੁਦਾ ਖਾਲੀ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਇਹ ਅਨੁਪਾਤ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 141 ਤਹਿਤ 'ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਾਨੂੰਨ' ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਹ ਖਤਮ ਕੀਤੇ ਸਿਧਾਂਤ ਹੀ ਰਾਸ਼ਟਰ ਲਈ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਹਨ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਜੋ ਬਚਿਆ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 142 ਅਤੇ ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੁਕਮ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਸੀਨੀਅਰਤਾ, ਡੀਮਡ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ ਆਦਿ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਹੋਇਆ।

ਸ਼ਰਮਾ ਇੱਕ ਬਾਈਡਿੰਗ ਅਨੁਪਾਤ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੀਹਾਂ 'ਤੇ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਸਥਿਤੀ ਜਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ ਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਆਮ ਉਪਾਅ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਣਗਹਿਲੀ, ਦੇਰੀ ਜਾਂ ਲਾਚ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸੰਸਦ ਦਾ ਐਕਟ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜੋ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਉੱਠੇ ਹਨ।

(24) ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਾਈਕੋਰਟ ਸਿਵਲਿਟ ਰਿਟਲਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਰਾਜ ਦੀ ਅਪੀਲ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਐਕਟ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਧਾਰਾ 141 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਾਰੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਾਜ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਅੰਮਾਨ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ (4) ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ। ਸੁਖਦੇਵ ਰਾਜ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਐਲਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਵਿਚਾਰਨ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸੁਖਦੇਵ ਰਾਜ ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਮਿਲੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਸਨ ਪਰ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਪਦਉੱਨਤ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸੀ। ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੁਲਝੇ ਹੋਏ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 141 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਗੱਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਹਿਤ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੋਰ ਹੈ; ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਕਾਂ, ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ 30 ਜਨਵਰੀ, 1987 ਦੇ ਅਗਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਿਰਫ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਕੋਟਾ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

(4) (1985) 2 SCC 513.

ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਡਿਪਲੋਮਾ-ਹੋਲਡਰ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਡਿਪਲੋਮਾ-ਧਾਰਕ ਲਾਈਨ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਤਰਕਹੀਣ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਅਤੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਕਾਨੂੰਨ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਬਿਹਤਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ। ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦੇ ਐਕਟ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਲਈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਪ੍ਰੋ-ਪੈਕਟਿਵ ਜਾਂ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਧਾਰਨਾ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਆਰਟੀਕਲ 141 ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਉੱਪਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ ਨੇ

Punjab State Electricity Board, Patiala and another v. Ashok Kumar Sehgal and others (RL M. Punchhi, J.)

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਜੋ ਮੰਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਮਿਲ ਗਿਆ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਸਾਧਾਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਤਤਕਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਯੰਤ੍ਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵਿਵੇਕਸ਼ੀਲਤਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ।

(25) ਹੁਣ ਇਨ੍ਹਾਂ 2 ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰੋਕ ਵਜੋਂ ਲਏ ਗਏ 2 ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਸਹਿਗਲ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਖੌਤੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਮੈਸ . ਰੁਪ ਹੀਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (5)। ਇਹ ਉਹ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਕਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਨ। ਫੈਸਲੇ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਭਾਰਤੀ ਯੂਨੀਅਨ ਨੇ ਅਜੇ ਵੀ ਦਰਾਮਦ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ 'ਤੇ ਮੁੜ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਅਤੇ ਸਮਰਥਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ, ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀ ਮਿਸਬਿਲਟੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ: -

"8. ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰਾਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ - ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਟੱਲ

(5) ਏਆਈਆਰ 1989 ਐਸਸੀ 674.

ਮੈਸਰਜ਼ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ। ਰਿਪਲ ਕੁਮਾਰ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਮੈਸਰਜ਼. ਐਚ. ਪਟੇਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਨੂੰ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਇੱਕ ਹੋਰ ਆਧਾਰ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਅੰਦੋਲਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਪੈਰਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਚੇਤ ਨਹੀਂ ਸਨ ਪਰ ਡੋਰ ਮੈਂਟ ਹੋਣ ਵਿਚ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣ ਤੱਕ ਵਾਡ 'ਤੇ ਬੈਠਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਪ੍ਰਤੀ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਬੇਕਾਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਰੱਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਹੈ। ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਐਮ. ਰਿਪਲ ਕੁਮਾਰ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੇਸ ਅਤੇ ਐੱਮ. ਐਚ. ਪਟੇਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰੀਡੇਮਪਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਮਿਤੀ 16 ਨਵੰਬਰ, 1983 ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ 12 ਮਾਰਚ, 1984 ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਅਤੇ ਸਮਰਥਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰੀਡੇਮਪਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, ਮਿਤੀ 9 ਮਾਰਚ, 1984 ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿੱਚ 20 ਜੂਨ, 1984 ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

9. ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ, ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਹੋਰ ਅਧਾਰਾਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨੂੰ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਨਾਓ *

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

(26) ਉੱਤੇ, ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 10 ਫਰਵਰੀ, 1988 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲੀਵ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਮੋਹਰ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਸਾਡੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 136(1) ਵਿਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਆਇ IV ਵਿਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ, ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ, ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ, ਫਰਮਾਨ, ਨਿਰਧਾਰਨ ਸਜ਼ਾ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਜੇਕਰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ, ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜੋੜਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਪੈਸ਼ਲ ਲੀਵ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਡਿਪਲੋਮਾ ਇੰਜੀਨੀਅਰਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ 11 ਜਨਵਰੀ, 1988 ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਸਾਡੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਚਾਰ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

Punjab State Electricity Board; Patiaia and another v. Ashok Kumar
Sehgal and others (M. M. Punchhi, J.)

ਉਚਿਤ ਉਪਾਅ ਦੇ. ਟਿਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅੰਤਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ।

(27) ਹੁਣ ਨੋਟੋਸੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ <ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਫਰਵਰੀ ਆਈਡੀ, 1988, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਸਹਿਗਲ ਦੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਕੇ 1987 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 81-67 ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਤੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਐਮਆਰ ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਮੋਹਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਸਹਿਗਲ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬੋਰਡ ਦੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਇੰਟਰ-ਕੋਰਟ ਅਪੀਲ ਹੈ; ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਲੜੀ ਦੀ ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ। ਸਿਰਫ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤਿੰਨ ਮੈਂਬਰ ਇਸ ਬੈਚ ਕੋਲ ਬੈਠੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ 'ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਬੈਚ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਉਸ ਕੇਸ ਲਈ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਡਿਪਲੋਮਾ ਹੋਲਡਰਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁੱਛੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਉਕਤ ਬੈਚ ਨੇ ਇੰਨੇ ਲਹਿਜੇ 'ਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿਰਫ ਐਮ.ਆਰ. ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ, ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਤੱਥ ਉਹੀ ਸਨ ਅਤੇ ਰਾਹਤ ਵੀ। ਬੈਚ ਨੇ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਾਫੀ ਸੁਚੇਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਫੁਲ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਉਹ ਡਿਪਲੋਮਾ ਧਾਰਕਾਂ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਡਿਪਲੋਮਾ ਧਾਰਕਾਂ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਫੈਸਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਡਿਪਲੋਮਾ ਧਾਰਕਾਂ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਡਿਪਲੋਮਾ ਧਾਰਕਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਪੱਖ ਸਨ ਅਤੇ ਉਕਤ ਹੁਕਮ,

ਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਸੋਧਿਆ, ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂ ਜੋੜਿਆ ਜਾਣ ਦੀ ਘਟਨਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨਾਲ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਲੁਭਾਉਣੇ ਵਿਚਾਰ ਸਨ। ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਇਸ ਲਈ ਭਾਵੇਂ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ - ਖਾਰਜ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਵਾਪਰਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਯੋਗ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(28) ਉਪਰੋਕਤ ਤਰਕ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀ ਸਾਡੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਾਂ।

(29) ਬੋਰਡ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਾਪਸੀ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਸਹਿਗਲ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬੋਰਡ ਦਾ ਪੱਖ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕੋਟੇ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ 1986 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ 14 ਨਵੰਬਰ 1986 ਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮਈ, 1970 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜਦੋਂ ਕੋਟਾ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 14 ਨਵੰਬਰ, 1986, ਜਦੋਂ ਕੋਟਾ ਨਿਯਮ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਲਗਭਗ 900 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਵਿੱਚ ਡਿਪਲੋਮਾ-ਹੋਲਡਰ ਹੋਣ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ ਜੂਨੀਅਰ-ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਡਿਪਲੋਮਾ-ਹੋਲਡਰ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰੋਮੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੰਬਰ 5500 'ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਡਿਪਲੋਮਾ ਹੋਲਡਰ, ਸਿਮੀ ਨੂੰ ਸੀਰੀਅਲ ਨੰਬਰ 1012-ਏ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 4,500 ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਪਾੜਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਕੋਟੇ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤੀਆਂ ਤਰੱਕੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਤਹਿ ਕਰਨਾ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸੰਭਵ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਡਿਪਲੋਮਾ ਹੋਲਡਰਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰ-1 ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਸਹਾਇਕ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਨੀਰ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਲਾਹਨਤਾਂ, ਅਣਗਹਿਲੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵੀ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ।

(30) ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਿਵਲ ਮਿਕਸ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ। ਅਰਜ਼ੀ ਮੁਖਵੰਤ ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ 57 ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਐਮ.ਆਰ. ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ, ਜੇ. ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤਹਿਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਵੀ ਬੋਰਡ ਦੀ ਤਰਜ਼ 'ਤੇ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ।

(31) ਪੰਜਾਬ ਲੋਕ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿਭਾਗ (ਬਿਜਲੀ ਸ਼ਾਖਾ) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਬੋਝ ਪਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸੂਬਾਈ ਸੇਵਾ ਸ਼੍ਰੇਣੀ III (ਅਧੀਨ ਪੋਸਟਾਂ) ਨਿਯਮ, 1952, ਜੋ ਸੇਵਾ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਇੱਕ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਲੜੀ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਲਾਈਨਮੈਨ ਤੋਂ ਤਰੱਕੀ ਇੱਕ ਲਾਈਨਮੈਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਲਾਈਨ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਤੱਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪੁਨਰ-ਡਿਜ਼ਾਈਨੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਕਲਾਸ II ਹੈ। ਅਗਲੀ ਤਰੱਕੀ ਵਾਲੀ ਪੋਸਟ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਕਲਾਸ I ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਸਰਵਿਸ ਆਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰਜ਼ (ਸਿਵਲ) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼, 1965 ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਮੂਹ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੈ। ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਕਲਾਸ I ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ, ਅਗਲੀ ਤਰੱਕੀ ਵਾਲੀ ਪੋਸਟ ਸਹਾਇਕ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ 1952 ਦੇ ਨਿਯਮ ਹੀ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਸਹਿਗਲ ਦੇ ਕੇਸ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ।

Punjab State Electricity Board, Patiala and another v. Ashok Kumar Sehgal and others (RL M. Punchhi, J.)

ਇਸ ਦਾ ਨਿਯਮ 6, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਤਰੱਕੀ, ਤਬਾਦਲੇ, ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਸਿੱਧੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਭਰੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਾਮੀ ਖਾਲੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਉਸ ਅਹੁਦੇ ਨੂੰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਦਫਤਰੀ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਟਾ ਨਿਯਮ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਸੀ। *ਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1968 ਦਾ ਦਫਤਰੀ ਹੁਕਮ ਨੰਬਰ 97 ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਸੀ। ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਿਯਮ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮ 9 ਹੈ, ਜੋ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਅਪਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅੰਤਰ-ਸਬੰਧਤ ਰੈਂਕ ਲੈਣਗੇ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਰੱਕੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜੂਨੀਅਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਉਸਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਅਕੁਸ਼ਲਤਾ ਦੇ ਅੰਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠਲੇ ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਉਸ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਣ ਲਈ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਉੱਚ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਜੂਨੀਅਰ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਹੇਠਲੇ ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਅਪਵਾਦ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਤੱਤ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।

(32) ਇੱਕ vAidvalid>t quota5 ਨਿਯਮ 3 ਸੀ; ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ 3 ਟੈਕਸਿਸਟਿੰਗ) IpriorIVtoy ਮਈ 1970, ਲਾਈਨਜ਼ਮੈਨ ਅਤੇ ਲਾਈਨ ਸੁਪਰਡੈਟਾਂ ਦੇ ਕਾਡਰਾਂ ਵਿੱਚ। ਓਪਨ ਮਾਰਕੀਟ ਤੋਂ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਲਈ 67 ਫੀਸਦੀ ਕੋਟਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 33 ਫੀਸਦੀ ਪ੍ਰੋਮੋਸ਼ਨਲ ਕੋਟਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 14 ਮਈ, 1970 ਦੇ ਦਫਤਰੀ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਬੋਰਡ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇਸ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ। ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਲਈ ਕੋਟਾ। ਇਸ ਨੇ ਓਪਨ ਮਾਰਕੀਟ ਤੋਂ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੇ ਕੋਟੇ ਨੂੰ cu b2 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਵਾਪਿਸ ਲਿਆ ਗਿਆ 5 ਫੀਸਦੀ ਡਿਪਲੋਮਾ-ਹੋਲਡਰਾਂ-ਲਾਈਨਮੈਨਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰੋਮੋਸ਼ਨਲ ਕੋਟੇ ਵਜੋਂ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ 3d ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਤਰੱਕੀ ਕੋਟੇ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਡਿਪਲੋਮਾ-ਧਾਰਕ ਲਾਈਨਮੈਨਾਂ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਪੈਟਰਨ 'ਤੇ 2 ਜੁਲਾਈ, 1973 ਨੂੰ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੇ ਕੋਟੇ 'ਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦਾ ਕੋਟਾ 47 ਫੀਸਦੀ, ਡਿਪਲੋਮਾ ਹੋਲਡਰ ਲਾਈਨਮੈਨਾਂ ਦਾ 20 ਫੀਸਦੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਡਿਪਲੋਮਾ ਹੋਲਡਰ ਲਾਈਨਮੈਨਾਂ ਦਾ ਕੋਟਾ 33 ਫੀਸਦੀ ਰਿਹਾ। ਸੈਂ. ਫਿਰ ਬੋਰਡ ਨੇ 9 ਮਈ 1974 ਨੂੰ ਡਿਪਲੋਮਾ ਹੋਲਡਰਾਂ ਦੇ ਲਾਈਨਮੈਨਾਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਕੋਟਾ 20 ਫੀਸਦੀ ਤੋਂ ਵਧਾ ਕੇ 33 ਫੀਸਦੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੰਤਮ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਿਆ ਕਿ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦਾ ਕੋਟਾ ਘਟਾ ਕੇ 34 ਫੀਸਦੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਡਿਪਲੋਮਾ ਹੋਲਡਰ ਲਾਈਨਮੈਨਾਂ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 33 ਫੀਸਦੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਡਿਪਲੋਮਾ ਹੋਲਡਰ ਲਾਈਨਮੈਨਾਂ ਨੂੰ 33 ਫੀਸਦੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਇਸ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਕੱਲੇ ਡਿਪ ਲੋਮਾ-ਧਾਰਕ ਹੀ ਲਾਈਨਮੈਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਡਾਇਰੈਕਟ ਭਰਤੀ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਕਸਰ ਆਪਣੀ ਮੁੱਢਲੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਹਾਇਕ ਲਾਈਨਮੈਨ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮੈਟ੍ਰਿਕ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅੰਡਰ-ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਨੇ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੇ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਘੱਟ-ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਡਿਪਲੋਮਾ-ਹੋਲਡਰ ਸਹਾਇਕ ਲਾਈਨਮੈਨਾਂ ਅਤੇ ਫਿਰ ਲਾਈਨਮੈਨਾਂ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਲਈ ਹੁਲਾਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਦੇ ਅਸਲ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਔਖਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਟਾ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਲਾਈਨਮੈਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਈਨ ਸੁਪਰਡੈਟ ਬਣਨ ਲਈ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਦੂਜਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ

ਕਤਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਪਤਲੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਡਿਪਲੋਮਾ-ਹੋਲਡਰਾਂ-ਲਾਈਨਮੈਨਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਉਸ ਕਤਾਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕਤਾਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨਲ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਆ ਗਏ, ਗੈਰ-ਡਿਪਲੋਮਾ ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਕੇ ਪਹਿਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਅੱਗੇ ਤਾਜ਼ੀ ਕਤਾਰ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਗਏ। ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਟਾ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਡਿਪਲੋਮਾ-ਧਾਰਕਾਂ ਨੇ ਗੈਰ-ਡਿਪਲੋਮਾ ਧਾਰਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਤਾਰ ਵਿੱਚ ਬਿਹਤਰ ਸਥਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਤਰੱਕੀਆਂ ਜਲਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੁਝ ਗੈਰ-ਡਿਪਲੋਮਾ ਧਾਰਕਾਂ ਨੇ ਵੀ ਕਤਾਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ 33 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨਲ ਕੋਟਾ ਹੁਣ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਹੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਗੜਾ, ਸਾਂਝੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ, ਇੱਕੋ ਕਾਡਰ, ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਡਿਊਟੀ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਵਿਦਿਅਕ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਈਨ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਵਿੱਚ ਭਿੰਨਤਾ ਸੀ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦੁਬਾਰਾ ਕਿਸੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਸੀ।

ਕਾਮਨ ਕਾਡਰ। ਜੇਕਰ- ਡਿਪਲੋਮਾ ਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਕੋਟੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨਲ ਪੋਸਟ ਉਪਲਬਧ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਡਿਪਲੋਮਾ ਧਾਰਕ ਕੋਲ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਡਿਪਲੋਮਾ ਧਾਰਕ ਦੇ ਕੋਟੇ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਗੈਰ-ਡਿਪਲੋਮਾ ਧਾਰਕਾਂ ਕੋਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਫਿਰ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹਨ ਵੇਲੇ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਾਂਝੀ ਦੂਜੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਵਿਦਿਅਕ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਕਿਉਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਕੋਟਾ ਨਿਯਮ, ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੁਹੰਮਦ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੁਜਾਤ ਸਭ ਦਾ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਅੱਜ ਤੱਕ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਅਲੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰ ਇੱਥੇ ਜੋ ਨੁਕਤਾ ਗਲਤ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਡਿਪਲੋਮਾ ਧਾਰਕ ਸਾਰੇ ਲਾਭਕਾਰੀ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਗੈਰ-ਡਿਪਲੋਮਾ-ਧਾਰਕ ਸਾਰੇ ਹਾਰਨ ਵਾਲੇ ਸਨ। ਭਿੰਨਤਾਵਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਹ ਕੋਟਾ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਹਾਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਲਾਭ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਮਿਸ਼ਰਣ ਬਣੇ ਰਹੇ। ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਫਸਲਾਂ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ।

(33) ਵਿਚ ਐਮ ਇਨ ਮੁਹੰਮਦ. j ਸੁਜਾਤ ਸਭ ਦਾ ਮਾਮਲਾ n(supra)StherSupremerCourteup ਸਹਾਇਕ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰਾਂ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਖਰੇਵਾਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰਾਂ ਦੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਕੇਡਰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੱਖ-ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਨਖਾਹ-ਸਕੇਲਾਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖਰੇ ਇਲਾਜ ਨਾਲ। ਤਰੱਕੀ ਦੇ. ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਤ੍ਰਿਲੋਕਲ ਨਾਥ ਖੋਸਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (6) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸਹਾਇਕ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣਾ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਯੋਗਤਾ ਸੀ। ਡਿਗਰੀ ਧਾਰਕ ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਸਿਰਫ ਡਿਪਲੋਮਾ-ਧਾਰਕ ਹਨ। ਤ੍ਰਿਲੋਕਲ ਨਾਥ ਖੋਸਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਤੋਂ ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਦੇਸ਼ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਦਿਅਕ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਦਿਅਕ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਰ ਤਰੱਕੀਆਂ ਲਈ ਰੁਕਾਵਟ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਦਿਅਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਕਰਨਲ ਏ. ਐਸ. ਅਈਅਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਵੀ. ਬਾਲਾਸੁਬਰਾਮਣੀਅਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (7) ਵਿੱਚ, ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਨੂੰ ਮਿਲਟਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਵੱਖਰੀ ਪਛਾਣ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਤਾਜ਼ਾ ਕੇਸ ਐਨ. ਅਬਦੁਲ ਬਸੀਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕੇ ਕੇ ਕਰੁਣਾਕਰਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (8) ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ

(6) 1974(1) SCR 771.

(7) 1980(1) SCC 634.

Punjab State Electricity Board, Patiala and another *v.* Ashok Kumar
Sehgal and others (RL M. Punchhi, J.)

(8) 19 ਅਤੇ 1 ਦੇ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1553 ਤੋਂ 1556, 15 ਮਈ, 1989 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ 15 ਮਈ, 1989 ਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰੀਵੈਟਿਵ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਭਾਵੇਂ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ, ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਫੀਲਡ ਵਰਕ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਨੁਪਾਤ ਵੰਡਣ ਦਾ ਨੁਸਖਾ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਅਤੇ 16 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਪ੍ਰੀਵੈਟਿਵ ਅਫਸਰਾਂ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਪ੍ਰੀਵੈਟਿਵ ਅਫਸਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਕੋਟਾ ਅਵੇਧ ਸੀ।

(34) ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ 11 ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਤਣਾਅ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ! ਐਸ.ਐਲ. ਸਚਦੇਵ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ (9) ਵਿੱਚ, ਆਡਿਟ ਦਫਤਰਾਂ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਅੱਪਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਕਲਰਕਾਂ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਹੋਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਤਕਰਾ, ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਤਜਰਬੇ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਅੰਤਰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਰਗੀਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੀ। ਰੂਪ ਚੰਦ ਅਦਲਖਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਇੱਲੀ ਦੇਵ ਲੋਪਮੈਂਟ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (10) ਵਿੱਚ, ਡਿਪਲੋਮਾ ਧਾਰਕਾਂ ਅਤੇ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟਾਂ ਲਈ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਕੇਡਰ ਤੋਂ ਸਹਾਇਕ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਅਤੇ .ਦੇ ਕੇਡਰ ਤੋਂ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮ। ਇੱਲੀ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਲੋਕ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸਹਾਇਕ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਅਤੇ 16 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ। ਰਾਜ ਨੂੰ ਡਿਪਲੋਮਾ ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਹੋਰ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੰਡੀਸ਼ਨਿੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਾਤਰਾ, ਤਜਰਬਾ, ਪ੍ਰੋਮੋਸ਼ਨਲ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਰਵਿੰਦਰ ਹੈ। ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ), ਜਿਸਦਾ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਦਫਤਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਡਿਪਲੋਮਾ-ਧਾਰਕਾਂ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਡਿਪਲੋਮਾ ਧਾਰਕਾਂ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਯੋਗਤਾ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਲਾਈਨ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਲਈ। ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਬਾਕੀਆਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਯੋਗ ਸਮਝਦਿਆਂ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਡਿਪਲੋਮਾ ਧਾਰਕਾਂ ਅਤੇ ਨਾਨ-ਡਿਪਲੋਮਾ ਧਾਰਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਟੇ ਦੀ ਅਗਲੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰੂਪ ਚੰਦ ਅਦਲਖਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) (ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਦਾ ਕੇਸ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ) ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਤਰੱਕੀ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਯੋਗਤਾ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ਰਤਾਂ ਹਨ। ਵਿਦਿਅਕ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਅਨੁਭਵ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅੰਤਰਾਂ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਲਈ, ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਜਵੀਜ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

(9) 1981(1) SCR 971.

(10) ਏਆਈਆਰ 1989 ਐਸਸੀ 307.

(35) ਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1968 ਦੇ ਦਫਤਰੀ ਹੁਕਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਿਪਲੋਮਾ ਧਾਰਕਾਂ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਡਿਪਲੋਮਾ ਧਾਰਕਾਂ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਇਕੱਲੇ ਹੀ ਯੋਗ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਈਨ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਕਟੌਤੀਯੋਗ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੌਢਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰੋਮੋਸ਼ਨਲ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਪੋਸਟ ਖਾਲੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਕਟੌਤੀ ਸ਼ੁੱਧ ਤਰਕ, ਵਿਹਾਰਕ ਅਨੁਭਵ, ਆਮ ਗਿਆਨ, ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ। ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਇੱਕ ਲਾਈਨਮੈਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਡਿਪਲੋਮਾ-ਹੋਲਡਰ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾਨ-ਡਿਪਲੋਮਾ ਧਾਰਕ, ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਪ੍ਰਚਾਰ ਸੰਬੰਧੀ ਅਸਾਮੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੀ.ਐਸ. ਯਾਦਵ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (11) ਦੇ ਜ਼ੋਰ 'ਤੇ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦਿਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ ਜੇ ਖਾਲੀ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਅਤੇ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਹੋਰ ਲਾਈਨਮੈਨ, ਭਾਵੇਂ

Punjab State Electricity Board, Patiala and another v. Ashok Kumar Sehgal and others (RL M. Punchhi, J.)

ਉਹ ਡਿਪਲੋਮਾ-ਹੋਲਡਰ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾਨ- ਡਿਪਲੋਮਾ-ਧਾਰਕ, ਯੋਗ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਫਿਰ ਅਟੱਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਸ਼ਨਲ ਪੋਸਟ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕੀ ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਕੋਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸੀਨੀਅਰ ਨੇ ਜੂਨੀਅਰ ਨਾਲੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਹ ਉਸ ਕੋਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਅਧਾਰ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਇਸ ਦੇ ਅਣਚਾਹੇ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲਣਗੇ। ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਹੋਰਾਫੇਰੀ, ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਾਂ, ਗਣਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕੈਪ੍ਰਾਈਸ ਦੇ ਪ੍ਰਜਨਨ ਵੱਲ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇਗਾ। ਡਿਜ਼ਾਇਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਯੋਗ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਤਿੱਖੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨਾਲ ਚੋਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਢੁਕਵੇਂ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੂੰ ਆਉਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਯੋਗਤਾ ਬਹੁਤ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਸੀਨੀਅਰ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਲਾਈਨਮੈਨ ਤੋਂ ਲਾਈਨ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਤੱਕ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ਰਤਾਂ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਵਿਦਿਅਕ ਯੋਗਤਾ-ਕਮ-ਸੇਵਾ ਤਜਰਬੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਗੈਰ-ਡਿਪਲੋਮੈਸੀਮੈਨ ਐਵਾਈਅਰ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ground ਡਿਪਲੋਮਾ ਧਾਰਕਾਂ, ਤਰੱਕੀ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਯੋਗਤਾ ਮਾਪਦੰਡ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਕਾਰਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੋ ਬਰਾਬਰ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਤਰੱਕੀ ਵਾਲੀ ਪੋਸਟ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੋਵਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰੋਸ਼ਨਲ ਪੋਸਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਵਾਲੀ ਪੋਸਟ ਖਾਲੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ

(11) 1980(3) SLR 591.

ਲਾਈਨਮੈਨ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਲਾਈਨ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੱਕ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਰੰਤ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਵਿਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦਾ ਆਮ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਸਹਿਗਲ, ਜੋ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੰਬਰ ਅਤੇ ਜੂਨੀਅਰ ਅਤੇ ਪਦਉੱਨਤ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨੰਬਰਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੇ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਕਦੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਹੁਦਾ ਕਦੋਂ ਖਾਲੀ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਕਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਹ ਅਹੁਦਾ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਕਿਸ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਨਕਾਰਿਆ ਗਿਆ।

(30) ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ ਨੁਕਤਿਆਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ *ਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਫਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਿਰਫ ਆਪਣੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕਦੋਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ ਅਤੇ ਉਹ ਅਹੁਦਾ ਕਦੋਂ ਉਪਲਬਧ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਹਰ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਅਹੁਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਉਲਝਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਉਹ ਇਸ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਕਦੋਂ ਯੋਗ ਹੋਏ ਆਦਿ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਸਪਸ਼ਟ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਾਂ ਇਸ ਨੰਗੇ ਇਲਜ਼ਾਮ 'ਤੇ ਕਿ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਾਈਨ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮਾਣਯੋਗ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੂੰ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਕੇਸ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਸਲਾਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਰਿੱਟ-ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰਤਾ-ਕਮ-ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(37) ਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਵੀ, ਸਾਨੂੰ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਅਨੁਪਾਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਉਭਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਰਵਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ *ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ* ਅਤੇ ਇਸ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੁਪਟਾ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰੋ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸਥਿਤੀ ਹੋਵੇਗੀ।

(38) ਸ੍ਰੀ ਜੇ.ਜੇ.ਐਲ.ਜੇ.ਟੀ.ਗੁਪਤਾ, • ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰਗਸੇ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਰੱਦ ਹੈ।

initio ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਦੇ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਰੱਦ ਹੈ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੇ *ਕੇਸਵਨ ਇਵਲਾਧਵ ਮੋਨਨ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਆਫ ਬਾਂਬੇ, (12)* 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਲਾਵ/ਰਹਿਤ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਇਹ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ 14 ਮਈ, 1970 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਕੀ ਸੀ, ਜਿੱਥੋਂ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਕੋਟਾ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 14 ਮਈ, 1970 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤਰੱਕੀ ਸੰਬੰਧੀ ਨਿਯਮ ਇਹ ਸੀ ਕਿ 100 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ, 67 ਅਸਾਮੀਆਂ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਲਈ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੀਆਂ 33 ਅਸਾਮੀਆਂ ਤਰੱਕੀਆਂ ਲਈ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਕੋਟੇ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਲਾਈਨਮੈਨਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਲਈ ਤੰਗ * 33 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣਾ ਪਏਗਾ। ਇਹ

Punjab State Electricity Board, Patiala and another v. Ashok Kumar
Sehgal and others (M. M. Punchhi, J.)

ਅਟਲ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੋਟਾ ਨਿਯਮ ਰੱਦ ਹੈ, ਭਾਵ, ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤਬਦੀਲੀ ਮਾੜੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮੰਦਭਾਗੀ ਸਥਿਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ 14 ਮਈ 1970 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਮੋਟ ਕੋਟੇ ਨੂੰ 33 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੱਕ ਘਟਾ ਕੇ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਬੋਰਡ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਐਚ ਐਲ ਸਿੱਬਲ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ 'ਤੇ, ਲਾਈਨ ਸੁਪਰਿਟੈਂਡੈਂਟ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਮੋਟ ਲਾਈਨਮੈਨ ਮੈਨਿੰਗ ਅਸਾਮੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਲਈ ਕੋਟਾ ਖਾਧਾ ਹੈ। ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ, ਕੋਟਾ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਅਸਥਿਤ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ, ਡਿਪਲੋਮਾ ਧਾਰਕਾਂ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਡਿਪਲੋਮਾ ਧਾਰਕਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਮੋਸ਼ਨਲ ਕੋਟੇ ਦੀ ਉਮਰ ਨੂੰ ਸੁੰਗੜ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਮਿਸ਼ਰਣ ਹਨ। ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਹਾਰਨ ਵਾਲੇ। ਬੋਰਡ ਦੀ ਮਨਸ਼ਾ ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਕੋਟਾ ਨਿਯਮ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੁਣ ਇਸ ਨੇ 62 ਫੀਸਦੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਸਿੱਧੀਆਂ ਆਰਕਰੂਟਸ ਲਈ ਅਤੇ 38 ਫੀਸਦੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਤਰੱਕੀਆਂ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਰਿਲੀਫ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਜੇ ਦੋ ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਪ੍ਰੋਮੋਸ਼ਨਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਦਲ ਕੇ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਘੜੀ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਕ ਨਸ-ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਦੇ ਨਾ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਸਰਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਉਂਦੇ ਜਾਂ ਮਰੇ, ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬਾਹਰ, ਅੱਗੇ ਤਰੱਕੀ ਜਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ। ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(39) ਇਸ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦਾ ਥੀਆ ਆਧਾਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਸਹਿਗਲ

ਨੇ ਸਾਲ 1987 ਵਿਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੋਟਾ ਨਿਯਮ ਸਾਲ 1970 ਵਿਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਜੂਨੀਅਰ ਰਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ 12 ਜੁਲਾਈ 1977 ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਿਟ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 10 ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਕਾਰਕ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ laches ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਲਈ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸਿੱਖੀ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਰੋਧੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

(40) The first step in 11 points of time ਹੈ ਲਕਸ਼ਮਣਪੱਲੇ ਹਨੁਮੰਤਾ ਜਮਖੰਡੀ ਬਨਾਮ ਦ ਜੂਨੀਅਰ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ (13)। ਮਹਾਜਨ, ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ:

“ ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਸਰਵਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਸਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਫਾਲਤੂ ਮੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਵੇਗੀ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 32 ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦਾ ਕਿ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਸਾਰੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰੇ ਅਤੇ ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਵੇ।

ਅਸੀਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਚਿੰਤਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰੀ, ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨਾ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਹਨ। ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬੈਠ ਕੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜੈਸਿੰਘਾਨੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿਚ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿਚ ਹੁਕਮ ਕਲਾਸ-2 ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਜੋਂ ਪੱਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਸਿਰਫ 1945 ਤੋਂ 1950 ਦੇ ਅਰਸੇ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜਾ-2 ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਢੁੱਕਵਾਂ ਕਾਰਨ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੁਣ ਸਥਾਈ ਅਸਿਸਟੈਂਟ - ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਅਤੇ 1945 ਤੋਂ 1950 ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਸਲ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(41) ਦੂਜੇ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਬਨਾਮ ਭਾਈਲਾਲ ਭਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ (14), ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ:

“ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਹਤ ਦੇਣ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਧਿਕਤਮ ਮਿਆਦ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਦੇ

Pu v. Punjab State Electricity Board, Patiala and another v. Ashok Kumar Sehgal and others (M. M. Punchhi, J.)

ਅੰਦਰ

ਰਾਹਤ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਟੀ.

ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਮਾਪਦੰਡ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪਾਅ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮਾਪਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਸਮਝ ਸਕਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਉਪਾਅ ਲਈ ਜੀਵੀ-1 ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਦੇਰੀ ਇਸ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਲਗਭਗ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੈ।"

(42) ਤੀਜੇ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਤਿਲੋਕਚੰਦ ਅਤੇ ਮਾਨਤੀਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਐਚ.ਬੀ. ਮੁਨਸ਼ੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (15) ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ, ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ:

“ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਅਵਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਤਿੰਨ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਹ ਢੁਕਵੀਂ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੇ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 228 ਅਧੀਨ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ; ਅਦਾਲਤਾਂ ਕੋਲ ਇੱਕ ਵਿਵੇਕ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਢੁਕਵੇਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ- ਇਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਭਾਵੇਂ- ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਕੋਲ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਲੰਬੇ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਦੇਰੀ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਾਈਲਾਲ ਭਾਈ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ “ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਧਿਕਤਮ ਮਿਆਦ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(i) TA¹.IR 1364 SC 1006

(15) (1969) 1 ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਕੇਸ 110.

ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਮਾਪਦੰਡ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪਾਅ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮਾਪਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।" ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਧਿਰ ਆਰਟੀਕਲ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਹਾਲਸਬਰੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ (ਤੀਜਾ ਸੰਸਕਰਣ), ਵਾਲੀਅਮ 24, ਪੰਨਾ 181 'ਤੇ ਆਰਟੀਕਲ 330 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ। :-

"ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ (1) ਕਿ ਲੰਬੇ ਸੁਸਤ ਦਾਅਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬੇਰਹਿਮੀ ਹੈ, (2) ਕਿ ਇੱਕ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਕੋਲ ਇੱਕ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੂਤ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। stale de mand ਅਤੇ (3) ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਚੰਗੇ ਕਾਰਨਾਂ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਲਗਨ ਨਾਲ ਮਨਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

Punjab State Electricity Board, Patiala and another v. Ashok Kumar Sehgal and others (M. M. Punchhi, J.)

(43) Fou Fourthliin3 ਲਾਈਨ?isb ਰਬਿੰਦਰਨਾਥ 5 ਬੋਸੀ ਅਤੇ ਏਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦ ਆਈ ਯੂਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ (16), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਚ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

“ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਹਮਲਾ 1952 ਦੇ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਿਯਮਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਧਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਅਧੀਨ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ 1952 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਅਤੇ 1 ਅਗਸਤ 1951 ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੋਈ ਵਿਵੇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 32 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਤਿਲੋਕਚੰਦ ਮੋਤੀ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਐਚ.ਬੀ. ਮੁਨਸ਼ੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, 1969 (1) ਵਿੱਚ ਬਹੁਮਤ ਕੀਤਾ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕੇਸ 110, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੁਝ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਘਾਤਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।.....

“ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਦ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਬੇਕਸੂਰ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦੀ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਦੇਰੀ ਕਾਰਨ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

(16) 1970 ਸਰਵਿਸ ਲਾਅ ਰਿਪੋਰਟਰ 339.

Punjab State Electricity Board, Patiala and another v. Ashok Kumar Sehgal and others (M. M. Punchhi, J.)

(44) ਜਗਜੀਤ ਰਾਏ ਵੋਹਰਾ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (17) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਅਤੇ ਬੰਧਨ ਵਾਲੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਮਹਾਸ਼ਨ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਬੋਲਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਹੀ ਨਜ਼ਰੀਆਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਠੀਆਂ ਨੂੰ - ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਜੰਗ ਸ਼ੁਕਲਾ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ (ਜਿਸ ਕੇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਾਹਤ ਉਦੋਂ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁਣ ਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਤਮਾ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤੁਰੰਤ ਮੰਗੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ)।

(45) ਪੀ.ਐਸ. ਸਦਾਸੀਵਾਸਵਾਮੀ ਬਨਾਮ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ (18) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਦੋ ਮੈਂਬਰੀ ਬੈਚ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਕੁੱਟਮਾਰ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਗੱਲ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

“...ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮਾਂ ਬੀਤਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀਆਂ। ਪਰ ਇਹ ਅਦਾਲਤਾਂ ਲਈ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਅਸਧਾਰਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਇੱਕ ਸਹੀ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਵਰਤੋਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਰਾਹਤ ਲਈ ਇਸ ਤੱਕ ਜਲਦੀ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਰਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਹੁੰਚ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਫਾਲਤੂ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਬਰਬਾਦੀ ਹੈ।

ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇੱਕ ਸਕ੍ਰੈਬਲਡ ਅੰਡੇ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(17) 97T (2) SLR 27.

(18) 1976 (1) SLR 53.

~

(46) ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਨੇ ਫਿਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ (19), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਲਾਠੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(47) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਜੇ.ਐਲ. ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਰਾਮਚੰਦਰ ਸ਼ੰਕਰ ਦੇਵਧਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਦੀ ਸਲੇਟ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (20) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ, ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਰੁਝਾਨ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਸੀ- ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਦੇਰੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। ਪਰ ਉਥੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ;

“...ਇੱਥੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 55 ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਤਰੱਕੀਆਂ ਅਸਥਾਈ ਹਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਲਈ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਇਸ ਲਈ, ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹਨ। ਤਰੱਕੀਆਂ ਅਸਥਾਈ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਤਰੱਕੀਆਂ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਅ ਦੁਆਰਾ, ਜੇਕਰ ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੇਕਾਰ ਹੋਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਲੋੜ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਰਾਹਤਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਿਪਟੀ ਕਲੈਕਟਰ ਜਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਡਿਪਟੀ ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਮਮਲਤਦਾਰਾਂ/ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਬਦਲਣਾ; ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸਿਰਫ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਡਿਪਟੀ ਕਲੈਕਟਰਾਂ ਜਾਂ ਡਿਪਟੀ ਕਲੈਕਟਰਾਂ ਵਜੋਂ ਆਪਸੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਛੇਦ 16 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਰਾਬਰ ਮੌਕੇ ਦੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਇੱਕ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਇੱਕ ਸੈਨਟੀਨਲ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਜੇਜ਼ੂਨ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਲੱਛੇ, ਦੇਰੀ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਾਹਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਨਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ।” (ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜ਼ੋਰ)

(19) 1982 (2) SLR 270.

(20) 1974 (1) SLR 470.

Punjab State Electricity Board, Patiala .and another v. Ashok Kumar Sehgal and others (M. M. Punchhi, J.)

ਰਾਮਚੰਦਰ ਸ਼ੰਕਰ ਦੇਵਧਰ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਠੀਆਂ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਰਾਹਤ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਸਿਰਫ ਕਾਗਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਆਰਜ਼ੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਤਰੱਕੀਆਂ, ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਸਮਰੱਥ ਸਨ। ਰੱਦ ਕਰਨਾ। ਰਾਮਚੰਦਰ ਸ਼ੰਕਰ ਦੇਵਧਰ ਦਾ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ। ਸਾਰਾ ਜ਼ੋਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਵੇਕ 'ਤੇ ਹੈ। ਰਾਮਚੰਦਰ ਸ਼ੰਕਰ ਦੇਵਧਰ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ:

“ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਿਯਮ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇਰ ਨਾਲ ਅਤੇ ਫਾਲਤੂ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਅਭਿਆਸ ਦਾ ਨਿਯਮ ਹੈ ਜੋ ਸਹੀ ਅਤੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਸਹੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਅਟੱਲ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਦੇਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਅਭਿਆਸ ਦਾ ਨਿਯਮ ਹੈ, ਇਹ ਵਿਵਹਾਰਕ ਸਿਆਣਪ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਹੈ ਕਿ ਦੂਰ ਅਤੀਤ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀਆਂ ਸੁਲਝੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਸਥਿਰ ਨਾ ਕਰਨਾ।

(48) ਅਮੀਤ ਬੇਰੀ ਬਨਾਮ ਕੋਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਕੋਦਰੀ ਮਾਲੀਆ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, (21), ਪਿਛਲੇ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:

“...ਪਰ, 195 ਫੁੱਟ ਅਤੇ 1971 ਵਿੱਚ ਅਮੀਤ ਲਾਈ ਬੇਰੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਤਰੱਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸੰਤੋਸ਼ਜਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਡਿਊਟੀਆਂ ਇੱਕ ਉੱਚ ਗ੍ਰੇਡ ਨਵੇਂ ਦਾਅਵਿਆਂ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਵੇਗਾ, ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਨਾਲ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਵੇਂ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਪੁਸ਼ਟੀਆਂ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਲਚਕੀਲੇਪਣ ਅਤੇ ਰਜ਼ਾਮਤੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲੇ ਸੰਤੁਲਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਾਨਤਾ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਇਲਾਜ਼. ਅਸਮਾਨਾਂ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਸਲੂਕ ਕਰਨਾ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਾਜ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਏਜੰਟਾਂ ਲਈ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇੰਨੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਜਾਂ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਬੇਵਕੂਫੀ ਦੇ ਬਾਅਦ ਰਾਹਤ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ, ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ

(21) AIR 1975 S.C. 538.

ਕਰਨ ਲਈ, ਸਮੇਂ ਦੀ ਘਾਟ ਅਤੇ ਹੋਰ ਤੱਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਬਰਾਬਰੀ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(49) ਮਾਣਯੋਗ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੈਰਾ 11 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਲਾਈ ਬੇਰੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਿਆਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਧਿਰਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਸਿੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਐਬਸਟਰੈਕਟ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ, ਤੁਰੰਤ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ:

"ਪਰ, ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਅਸਫਲਤਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 32 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਣ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਫੈਸਲੇ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(50) ਮਾਣਯੋਗ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਫਿਰ ਇੰਟਰ ਪਾਲ ਯਾਦਵ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਦੋ ਮੈਂਬਰੀ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, (22) ਲਾਚਾਂ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਹ ਰੇਲਵੇ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਮ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਰੇਲਵੇ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸਨ। ਇਸ ਸਕੀਮ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਛਾਂਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮ 'ਤੇ ਰੋਕ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਕੇ ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 1 ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। 1984 ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੋਰ ਜੋ ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਵਿਤਕਰਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਰਮਚਾਰੀ ਰੇਲਵੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਦਰਜੇ ਤੋਂ ਆਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਹਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਹਲੀ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਝਗੜੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਸਕੀਮ ਦੀ ਤਰਕਸੰਗਤਤਾ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਮਜ਼ਦੂਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਏ ਸਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜੋ ਨਹੀਂ ਆਏ ਸਨ, ਨੂੰ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਧ ਕਰਕੇ ਬਰਾਬਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੰਤਰ ਪਾਲ ਯਾਦਵ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿਚ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਲਾਚਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਹੋਵੇ।

(51) ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਸਹਿਗਲ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਜੇ.ਐਲ. ਗੁਪਤਾ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਫਿਰ ਜੀ.ਪੀ. ਡੋਭਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਚੀਫ, ਸਕੱਤਰ ਟੈਰੀ, ਯੂਪੀ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, (23), ਦੁਬਾਰਾ ਸੁਪਰੀਮ ਦੇ ਦੋ ਮਾਣਯੋਗ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ, ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ

ਕੀਤਾ। ਇਹ ਉਹ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਯੋਗ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਦੀ ਹੋਂਦ, ਜੋ ਕਿ ਚੁਣੌਤੀ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਨੂੰ ਤਤਕਾਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਬਦਲਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਆਧਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਇਹ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸੇਵਾ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਵਰਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ; ਕੋਰਟ 1 ਵਿੱਚ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਜੀ . ਪੀ. ਡੋਵਾਲ ਦਾ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਥਨ ਹੋਵੇ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਰਿੱਟ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੇਵਾ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਵਰਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਤੱਥ ਦੁਆਰਾ, ਲਾਚਾਂ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਦੇ ਬਚਾਅ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚਾਂ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਦੋ ਮੈਂਬਰੀ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਜੀਪੀ ਡੋਵਾਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੀਪੀ ਡੋਵਾਲ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(52) ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਅਗਲਾ ਕੇਸ ਮੈਸਰਜ਼ ਸਟਾਰ ਡਾਇਮੰਡ ਕੰਪਨੀ, ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ, (24) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਸੀ। ਉਹ ਵੀ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਲਾਚਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੀ ਤਾਰੀਫ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਬੋਰਡ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ

(23) 1984(2) SLR 555.

(24) ਏਆਈਆਰ 1987 ਐਸਸੀ 179,

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਦੀ ਅਪੀਲ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਹਲੀ ਕਰਨਾ ਬੇਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ 1986 ਵਿੱਚ ਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ। ਅਦਾਲਤ ਜਦੋਂ ਬੋਰਡ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਤਰੱਕੀਆਂ ਲਈ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਬੋਰਡ 'ਤੇ ਇਕ ਫਰਜ਼ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਹਰ ਇਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ, ਜੋ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜ਼ਿੱਦ ਕੀਤੇ; ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜਕਾਇਆ, ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਤਿੰਨ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਕੇਸ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, *ਭਾਈਲਾਲ ਭਾਈ, ਮੈਸਰਜ਼ ਤਿਲੋਕਚੰਦ ਅਤੇ ਮੋਈਚੰਦ ਅਤੇ ਰਬਿੰਦਰਨਾਥ ਬੋਸ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਚਾਂ ਅਤੇ ਜਗਜੀਤ ਰਾਏ ਵੋਹਰਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਰਿੱਟ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(53) ਆਖਰੀ* 1 ਨਿਰਣਾ 2 ਈਥੇ ਮਾਨਯੋਗ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ! ਸਿੰਗਲ ਜੂ ਹੈ *ਪਿਆਰਾ ਲਾਇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ ਅਤੇ ਹੋਰ*, (25), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡੀ.ਐਸ. ਤਿਵਾਤੀਆ, ਜੇ. (ਉਸ ਵੇਲੇ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਸਨ) ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫੈਸਲੇ - ਕਾਨੂੰਨਾਂ, ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਨੀਤੀਆਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਨ। ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਹਨ ਪਰ ਦੂਜਿਆਂ ਉੱਤੇ ਵੀ ਜੋ ਇਤਫਾਕ ਨਾਲ ਅਜਿਹੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਧਿਰ ਹੈ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਬਾਈਡਿੰਗ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੋ ਜੇਕਰ ਉਹ ਫੈਸਲਾ ਇਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ- ਅਤੇ ਹਿੱਤਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਇਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਰਿੱਟ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਖੁਦ ਹੀ ਰਾਹਤ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੰਤਮ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਲੜਾਈ "ਤੁਹਾਡੇ ਕਾਨੂੰਨ" ਅਤੇ "ਮੇਰੇ ਕਾਨੂੰਨ" ਵਿਚਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ "ਮੇਰੇ ਅਧਿਕਾਰ" ਅਤੇ "ਤੁਹਾਡੇ ਅਧਿਕਾਰ" ਕੀ ਹਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਘਰਸ਼ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਹੱਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

Punjab State Electricity Board, Patiala and another v. Ashok Kumar Sehgal and others (M. M. Punchhi, J.)

(54) ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਝਗੜੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਭਰਪੂਰਤਾ ਲਈ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਸਹਿਗਲ ਵੱਲੋਂ 1970 ਵਿੱਚ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਟੇ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਸਹਾਇਕ ਲਾਈਨਮੈਨ ਸਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ 1973 ਵਿੱਚ ਲਾਈਨਮੈਨ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰੋਮੋਸ਼ਨ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ? ਸਾਲ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜੁਲਾਈ 1977 ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਜੂਨੀਅਰ ਰਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਲਾਈਨ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 10 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਅਣਪਛਾਤੀ ਦੇਰੀ ਉਦੋਂ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਦਹਾਕੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਵਾਪਰਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਲਾਈਨ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਬੈਠ ਕੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਗਏ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤਰਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਸਹਿਗਲ ਨੂੰ ਵੀ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

(55) *ਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਾਰਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਿਟ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹਰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣੇ ਜਾਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲੇ, ਉਹ ਮਿਤੀ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰੋਮੋਸ਼ਨਲ ਅਸਾਮੀ ਖਾਲੀ ਹੋਈ, ਉਹ ਮਿਤੀ ਜਦੋਂ ਸਬੰਧਤ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ, ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਇਹ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨਾਲ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਸਹਿਗਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਧਿਰ ਰਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਮੋਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਤਰੱਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਉਲਝਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੂਨੀਅਰ ਡਿਪਲੋਮਾ ਧਾਰਕਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਥੇ ਰਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਦਾ ਨਾਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਲਾਈਨਮੈਨ ਵਜੋਂ ਜੁਆਇਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਲਾਈਨ ਮੈਨ ਵਜੋਂ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੰਬਰ ਅਤੇ JE-II ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਦੀ ਮਿਤੀ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉੱਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲੱਭਣ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸੰਤੋਸ਼ਜਨਕ ਫੈਕਟਰੀ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ -ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਦੋ ਰੈਜ਼ ਪਾਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਨਿੱਜੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਫਸਾਇਆ ਪਰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਰਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਸ ਦੇ ਜੂਨੀਅਰ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਕ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਇਕ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਇਕ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਪਿਛਲੀ ਤਰੱਕੀ 'ਤੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵਿਸਥਾਪਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯੋਗ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਸਹਿਗਲ ਕਿਸੇ ਰਾਹਤ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ।

(56) ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਵੀ ਸੁਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਦਿਤ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਮਾਲਪਾਹਰੀਆ ਬਨਾਮ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਮੈਂਬਰ ਬੋਰਡ ਆਫ ਰੈਵੇਨਿਊ, ਬਿਹਾਰ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਕੇਸ (26), ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਰਿਟ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਿਰਫ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਜਿਸ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਵੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ

ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰਾਂ ਹਨ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਯੋਗ ਸੀ ਜੇਕਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੌਜੂਦ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(57) *ਪਰਬੋਧ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ, (27)* ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜੋ ਇਸਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹੋਣਗੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਣ, ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਗੈਰ-ਜੋੜਨ ਲਈ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੁਝ ਡਿਪਲੋਮਾ ਧਾਰਕ ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣ ਗਏ ਸਨ, ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਫਸਾਇਆ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਲਝਾਉਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਵੀ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕੌਣ ਕਿਸ ਦੇ ਉੱਤੇ ਮਾਰਚ ਚੋਰੀ ਕਰੇਗਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਹਿਯੋਗੀ ਤੱਥ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦਾ ਸਥਾਨ ਆਦਿ, ਤੁਰੰਤ ਉਠਾਉਣ ਯੋਗ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਸਹਿਗਲ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਦੋਂ ਰਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਮਾਰਚ ਚੋਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਵੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ।

(58) *LC ਗੌਲਕ ਨਾਥ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, (28)* ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ "ਸੰਭਾਵੀ ਓਵਰਰੂਲਿੰਗ" ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। *ਐੱਲ.ਸੀ. ਗੌਲਕ ਨਾਥ ਦਾ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)*

- (26) ਏਆਈਆਰ 1963 ਐਸਸੀ 786
- (27) ਏਆਈਆਰ 1985 ਐਸਸੀ 1677
- (28) ਏਆਈਆਰ 1967 ਐਸਸੀ 1643

Punjab State Electricity Board, Patiala and another v. Ashok Kumar Sehgal and others (M. M. PUNCHHI, J.)

ਪਰਮ ਪਵਿੱਤਰ ਕੇਸਵਾਨੰਦ ਭਾਰਤੀ ਸ਼੍ਰੀਪਦਗਲਵਾਰੂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, (29) ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਵੱਖ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕੀ "ਸੰਭਾਵੀ ਓਵਰਰੂਲਿੰਗ" ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇੱਥੇ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਉਸ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ, ਜਿਸ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਘਟੀਆ ਅਦਾਲਤਾਂ 'ਤੇ ਬੰਧਨ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਗੋਲਕ ਨਾਥ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰ) ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਜਿਸ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਹਟਣ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਕਿ ਓਵਰ ਰੂਲਿੰਗ ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਬੰਧਿਆ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਖਰਾਬ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਪਹਿਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਲਈ। ਇੱਥੇ ਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕੋਈ ਨਜ਼ਰੀਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤਿਬੰਧਿਤ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵੀ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਲਈ ਵੀ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਲਈ ਹੋਰ ਨਿਰਪੱਖ ਹੋਣ ਲਈ, ਇੱਥੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਨਿਆਂਇਕ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਨਿਰਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਰ ਬੋਝ ਬਣਾਉਣਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(59) ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਮਿਸਟਰ ਅਲਸਿਬਲ, ਨੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਕੁਇਟੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੜ ਤਹਿ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੜਬੜ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਵੱਡਾ ਵਿੱਤੀ ਬੋਝ, ਜੋ ਕਿ ਆਖਰਕਾਰ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਟੈਰਿਫ-ਦਾਤਾ ਭਾਵ, ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਖਪਤਕਾਰ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੂਰਵ-ਤਾਰੀਖਿਕ ਤਰੱਕੀਆਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਜਿਹੇ ਪਦਊੱਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਪਿਛਲੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮੰਨੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਤਰੱਕੀਆਂ 'ਤੇ ਤਨਖਾਹ ਆਦਿ ਦੇ ਬਕਾਏ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਡੈਮੋਟੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਨਾਲ ਕਹਿਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਤਨਖਾਹ ਆਦਿ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਸੀਕਵਲ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਯੋਗ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਦੋਂ ਸੰਭਾਵੀ ਡੈਮੋਟੀਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮਰਥਕ ਡਿਮੋਟੀਆਂ ਦਾ ਤਜਰਬਾ ਵਿਅਰਥ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣਾ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਪ੍ਰੋਪੋਕਟਿਵ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਲਈ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ, ਹੋਰ ਇਸ ਲਈ ਜਦ

ਬੋਰਡ ਤਰੱਕੀਆਂ ਦੇ ਬਕਾਏ, ਤਨਖਾਹ ਆਦਿ ਦੀ ਨਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਅਜਿਹੀ ਤਨਖਾਹ ਲਈ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ - ਉਹ ਵੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜੋ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਹੋਵੇਗੀ; ਐੱਮ.ਐੱਫ. ਜੇ; ਐੱਲ. ਗੁਪਤਾ, ਸਿੱਖਿਆ: ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਸਹਿਗਲ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਨਾ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ, ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਢਾਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਸਹਿਗਲ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ 'ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ' ਬਹਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤਨਖਾਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ 36 ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤਨਖਾਹ ਆਦਿ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨਾ, ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਨੋਟਿਸ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸਮਾਯੋਜਨ ਕਰਨਾ। ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਵਾਦਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਪਰ' ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਬੋਰਡ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬੋਝ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸਦਾ ਬੋਝ ਆਖਿਰਕਾਰ ਜਨਤਾ 'ਤੇ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਟੈਰਿਫ-ਦਾਤਾ ਜਾਂ ਬਿਜਲੀ ਖਪਤਕਾਰ ਜਿਸਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਭੁਲਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ, ਲੜੀਵਾਰ ਕਾਡਰ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਦੁਆਰਾ ਸੰਭਾਲਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ; ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦੇਣ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕੱਢਣ ਲਈ। ਹੁਣ ਜੇਕਰ ਡੀਮਡ ਤਰੱਕੀਆਂ ਦੇਣ ਅਤੇ ਤਨਖਾਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗਿਣੀ ਜਾਂਦੀ ਤਨਖਾਹ ਆਦਿ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਬੋਰਡ 'ਤੇ ਇੱਕ ਗਲਤ ਵਾਧੂ ਬੋਝ ਹੋਵੇਗਾ, ਨਾ ਕਿ. ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਤੋਂ ਅਨੁਸਾਰੀ ਕੰਮ ਲਿਆ ਕੇ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ, ਚੇਰੀ ਅਤੇ ਕੁਤਾਹੀ ਦੋਵੇਂ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹਨ।

(60) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਲਈ, ਏ^ਹੋਕ ਕੁਮਾਰ ਸਹਿਗਲ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 1987 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 1903 ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ, ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

- (a) ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਮਯਾਬ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਜੂਨੀਅਰਾਂ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਾਈਨ ਸੁਪਰਿਨਟਨਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ;
- (b) ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ- ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੀ ਘਾਟ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਕਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ, ਕਦੋਂ ਕੀਤੀ : ਉਸ ਦੇ-ਜੂਨੀਅਰਾਂ ਨੇ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ, ਕਦੋਂ- ਤਰੱਕੀ ਸੰਬੰਧੀ ਪੋਸਟ/ਅਹੁਦਿਆਂ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਂਝਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ?
- (c) ਉਹ ਇਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਲਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ - ਕਿਉਂ ਤੋਂ

ਏ. ਡਬਲਿਊ

Punjab State Electricity Board, P&tiala; and another v. Ashok Kumar Sehgal and others (M. M. Punchhi, J.)

ਪਿਛਲੀ ਤਾਰੀਖ; ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਜੂਨੀਅਰ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ! ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ.

(d) ਦਾ ਦਾਅਵਾ: ਰਿੱਟ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬਾਸੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼; ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨਾ ਗੈਰ-ਬਰਾਬਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਪਿੱਛੇ ਬੈਠ ਕੇ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀਆਂ ਲਬੋ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹਨ' ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ;

(ਈ.ਬੀ. ਉਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚਲਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਦੂਜੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਕਾਰਨ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਹਨ।

(f) ਰਿੱਟ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ 'ਸਿਰਫ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ! ਰਵਿੰਦਰ* ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

(g) -ਅੰਤ ਵਿੱਚ, "ਬਾਬਾਸੀਓ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਇਕੁਇਟੀਜ਼" ਉੱਤੇ "ਅਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ*" ਲਿਖਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ- ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਹਤ ਦੀ* ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਬੋਰਡ- ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਬੋਝ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਬੋਝ ਆਖਿਰਕਾਰ ਜਨਤਾ 'ਤੇ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ; ਆਖਰਕਾਰ ਉਹ ਟੈਰਿਫ਼ ਦਾਤਾ ਜਾਂ ਬਿਜਲੀ ਖਪਤਕਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲੇਗੀ- ਉਸਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਲਤੀ ਲਈ ਨਹੀਂ।

(61) tForf ਲਈ? ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ 'ਪੱਤਰ**nPatent Appeal• 4 ਨੰਬਰ 1988 ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੋਵੇਗੀ' ਅਤੇ PS ਸਦਾਸਿਵਾਸਵਾਮੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ *ਅਲਾਗਿਰੀ-ਸਵਾਮੀ, ਜੇ. ਦੇ* ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸੀਂ ਅੰਡੇ ਨੂੰ ਰਗੜਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ *ਅਤੇ ਤੋੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼* ਨੂੰ ਘਟਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ.

ਨਤੀਜਾ:

ਸ਼੍ਰੇਣੀ 1:

1988 ਦੇ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 402 ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 1903 ਆਫ਼ 1987 ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ * ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ- ਛੱਡੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਆਪ ਹੀ ਸਹਿਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਸ਼੍ਰੇਣੀ 2:

(i) LPA' Nos, 403 ਤੋਂ 411* of* 1988 - LPA1No.> 402 of 1988 ਅਤੇ ^ ਅਨੁਸਾਰੀ CljVP ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹਨ।

I.J.L.R. Punjab and Haryana

(1989)2

ਨੰਬਰ 497, 1440, 1716, 1806, 1812, 1942, 2476, 2609 ਅਤੇ 1987 ਦੇ 3145 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਖਰਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

- (ii) 1988 ਦੇ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 309 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ 1987 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 1903 ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ 1988 ਦੇ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 402 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
- (iii) 1988 ਦਾ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 547 1988 ਦੇ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 402 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨਗੀਆਂ। ■

ਸ਼੍ਰੇਣੀ 3:

- (i) 1988 ਦਾ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 661, 1988 ਦੇ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 402 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ, ਪਰ 1979 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 1637 ਨੂੰ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁੜ-ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਮਾਨਯੋਗ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 402 ਆਫ 1988, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿੱਟ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 9 ਮਈ, 1979 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 17 ਮਾਰਚ, 1979 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
- (ii) 1987 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 1816 ਨੂੰ 1988 ਦੇ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 402 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਛੇ ਸਾਲ ਦੀ ਦੇਰੀ ਹੈ।
- (iii) 1987 ਦਾ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰ. 1817 ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਲਗਭਗ 10 ਸਾਲ ਹੈ।
- (iv) 1987 ਦੀ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰ. 1845 ਨੂੰ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 12 ਸਾਲ ਦੀ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਹੈ।
ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਖਰਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੇਣੀ 4:

- (i) 1988 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 3085 ਨੂੰ 1988 ਦੇ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 402 ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, 1987 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 1903 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬੇਅਸਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।
- (ii) 1988 ਦੇ CWP ਨੰ. 4138 ਨੂੰ 1988 ਦੇ LPA ਨੰ. 402 ਦੇ gceptance ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ 1987 ਦੇ CWP ਨੰ. 1903 ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਲਿਮਾਈਨ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

Punjab State Electricity Board, Patiala and another v. Ashok Kumar Sehgal and others (M- M. Punchhi, J.)

ਸ਼੍ਰੇਣੀ 5:

(62) LPA ਨੰ. c283 9 of 1988e 1985 ਦੇ CWP ਨੰ. 1599 ਵਿਚ ਰਿੱਟ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ। ਇਸਨੂੰ ਡੀ.ਵੀ. ਸਹਿਗਲ, ਜੇ. ਜਤਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, (30)। : ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 21 ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨਲ ਅਫਸਰ (ਹੁਣ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰ (ਸਿਵਲ) ਗ੍ਰੇਡ-1 ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ) ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਰਣੀ ਰਾਹੀਂ ਅੰਤਰ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਸਿਟੀ ਬੋਰਡ ਸਰਵਿਸ ਆਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰਜ਼ (ਸਿਵਲ) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼, 1965 ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 10 ਨੂੰ ਵੀਰਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (4) ਅਨੁਸਾਰ ਸਹਾਇਕ ਕਾਡਰ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦਾ 9 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹੈ। ਇੰਜੀਨੀਅਰ (ਸਿਵਲ) ਵਿਭਾਗੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ (ਤਕਨੀਕੀ ਸਬੋਰਡੀ ਨੇਟਸ ਅਤੇ ਡਰਾਈਂਗ ਸਟਾਫ) ਲਈ ਰਾਖਵੇਂ ਹੋਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੋਰਡ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ AMIE ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ! 15 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1983. ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵੱਖਰਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ AMIE ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਯੋਗ ਸੀ। ਉਪ-ਨਿਯਮ (6) ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਹਾਇਕ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ 9 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ. ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ (ਸਿਵਲ) ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ/ AMIE ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ 3 ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਤਕਨੀਕੀ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਯੋਗਤਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਵਿਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 10(4) (6) ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਅਤੇ 16 ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ, ਜੋ ਪੱਖਪਾਤੀ, ਆਪਹੁਦਰੇ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ 18 ਜੁਲਾਈ, 1968 ਦੇ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ, 1966 ਦੀ ਧਾਰਾ 82(6) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਦੂਜੇ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ - ਜਤਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਇਕ ਸਮਾਨ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ (ਗਲਤ 9) 10 (7) ਅਤੇ 10 (9) ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਸਟੇਟ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਸਿਟੀ ਬੋਰਡ ਸਰਵਿਸ ਆਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰਜ਼ (ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼, 1965. ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਯੋਗਤਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸੈਕਸ਼ਨਲ ਅਫਸਰਾਂ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ।

ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਡਿਗਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਅਤੇ 16 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਗੰਗਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ, (31) ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਦੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਮਿਆਰ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਗੀਕਰਨ ਦੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਵਰਗੀਕਰਨ ਵਿਗਿਆਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੰਪੂਰਨ ਜਾਂ ਤਰਕਪੂਰਣ ਸੰਪੂਰਨ. ਆਰਟੀਕਲ 14 ਅਤੇ 16 ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਠੋਸ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਿਧਾਂਤਕ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅਮਲੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਐਸ.ਐਲ. ਸਚਦੇਵ ਦਾ ਕੇਸ • (ਸੁਪਰਾ), >ਰੂਪ ਓਹੰਦ ਅਦਲਖਾ ਦਾ ਕੇਸ ਅਤੇ ਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ ਦਾ ਕੇਸ ਐੱਸ (ਸੁਪਰਾ) ਆਧਾਰਿਤ ਹਨ। ਰੂਪ ਚੰਦ ਅਦਲਖਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਨੂੰ ਡਿਪਲੋਮਾ-ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੰਡੀਸ਼ਨਿੰਗ

(30) 1986 (1) SLR 692.

ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ, ਤਜਰਬਾ, (ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨਲ ਅਸਾਮੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕੁਸ਼ਲਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ) ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਸੀ। ਸੇਵਾ। ਉੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਟਾ ਨਿਯਮ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਮਨਮਾਨੀ, ਮਨਮਾਨੀ, ਜਾਂ ਘੋਰ ਅਣਉਚਿਤ ਨਤੀਜੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਂਦੀ, ਨਿਆਂਇਕ (ਨੀਤੀ ਇੱਕ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ) ਨਿਆਂਇਕ-ਸੰਬੰਧੀ। ਨੁਸਖੇ ਕੁਝ ਔਖੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮੁਸ਼ਕਲ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ; ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ, ਮਨਮਾਨੀ ਜਾਂ ਮਨਮਾਨੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। *ਰੂਪ ਚੰਦ ਅਦਲਖਾ ਦਾ ਕੇਸ* i(supra) ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਵਾਬ ਹੈ ਰਿੱਟ-ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਈ ਵੀ ਜੋ ਅਸੀਂ *ਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸੀਂ 1988 ਦੇ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 283 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ।

(63) CWFCWP ਨੰ. 363, 811, 1744 ਅਤੇ 3450 8 of 1987 ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਵੀ 1988 ਦੇ ਐਲਪੀਏ ਨੰ. 283 ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਸਹਿਣ ਕਰਨਗੀਆਂ।

ਸ਼੍ਰੇਣੀ 6:

1987 ਦੇ ਸੀ.ਡਬਲਿਊ.ਪੀ. ਨੰ. 1903 ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ 'ਤੇ, 1988 ਦੇ ਐਲ.ਪੀ.ਏ. ਨੰ. 402 ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ। *ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ* (1987 ਦਾ ਸੀ.ਡਬਲਿਊ.ਪੀ. ਨੰ. 8167) ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ 10 ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ। 1988 ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ। ਦਾ ਨੰ. 27

10 ਮਾਰਚ 1989 ਨੂੰ 1989, ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਰੀਵਿਊ ਐਡ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਕਤ ਮਾਮਲਾ ਨਵੀਂ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਮੋਸ਼ਨ ਬੈਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(64) ਇਹਨਾਂ ਅੰਤਮ-ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ 223 ਐੱਨ.

RN9

(31) 1970 SLR 755.

Punjab State Electricity Board, Patiala and another v. Ashok Kumar
Sehgal and others (M. M. Punchhi, J.)

33854 HC—ਸਰਕਾਰ ਪ੍ਰੈਸ, ਯੂਟੀ ਸੀਐਚਡੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ—ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ